

C17 –BUI1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

11 oktober 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de tolkenregeling bij de Europese Unie	1
Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het invoeren van een keurmerk voor humanitaire hulporganisaties	4
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het Kunststedenactieplan	6
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over toeristische informatie over Vlaanderen op de luchthaven van Zaventem	9
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de actualisering van het Vlaamse premiebesluit voor de campingsector	12
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over reizigers met beperkte mobiliteit	13
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toeristische webstek www.visitbrussels.be	16
Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over ontwikkelingshulp aan Marokko en de rechten van de vrouw aldaar	18
Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de nood aan meer ruimte voor recreatiegebieden in de ruimtelijke structuurplanning	20

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de tolkenregeling bij de Europese Unie

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, recent vernamen we via de pers dat op 1 mei van vorig jaar de Raad van de Europese Unie naar aanleiding van de uitbreiding een nieuwe tolkenregeling heeft ingevoerd, onder de benaming 'request and pay'. We vernamen dit naar aanleiding van een open brief die tolken van de Association Internationale des Interprètes de Conférence terzake hebben geschreven en die onzes inziens niet zomaar kan worden weggewuifd. Het nieuwe systeem heeft als gevolg dat er alleen nog automatisch wordt getolkt op vergaderingen op hoog niveau. Voor andere vergaderingen kan er weliswaar worden gezorgd voor een vertolking naar het Nederlands, maar dan alleen wanneer de lidstaten daar uitdrukkelijk om verzoeken en voor zover het plafond van 2 miljoen euro niet werd overschreden.

Het addertje onder het gras is dat twee derde van het deel van die 2 miljoen euro dat niet wordt uitgegeven aan vertolking wel kan worden gebruikt voor de financiering van reiskosten van delegatieleden. Dat lijkt me een vrij doorzichtige strategie van de Raad om ervoor te zorgen dat men op termijn zou kunnen vaststellen dat de vertolking eigenlijk overbodig is geworden, omdat de vraag ernaar is verdwenen. Die middelen kan men immers mogelijks gebruiken voor prettigere zaken.

Voor de tolken gaat het in de eerste plaats wellicht over het behoud van hun broodwinning. Dat kan men hun niet eens kwalijk nemen. Hun ongerustheid lijkt me gegrond. Onze ongerustheid gaat veel verder dan het louter behouden van die banen. Het gebruik van het Nederlands in vergaderingen is na de invoering van het bewuste besluit al aanzienlijk teruggelopen. In 2003 bedroeg het aantal tolkendagen in het Nederlands ongeveer 10 percent van het totaal.

Vandaag is dat al verminderd tot 6 percent. Dat is een bijna-halvering. We worden ook voorbijgestoken door andere talen, wat erop wijst dat het vooral de Nederlandstaligen zijn die afzien van het gebruik van hun taal. Dat is nog eens gebleken bij het begin van het Britse voorzitterschap, in juli van dit jaar. België en Nederland zouden toen beslist hebben het aantal vergaderingen met vertaling van of naar het Nederlands nog eens met 16 percent te verminderen.

Ik heb niet de indruk dat de Vlaamse Regering daartegen geprotesteerd of geageerd heeft. Ik heb daar althans niets over kunnen vernemen. Daar de Vlaamse ministers voor hun bevoegdheid toch ook worden betrokken bij het Europese overleg, lijkt het me aannemelijk dat ook de Vlaamse Regering bij die afspraak betrokken was. Op de vraag of dat ook zo was, zult u me straks ongetwijfeld antwoorden.

Een tweede probleem is de laattijdigheid waarmee Nederlandstalige documenten van de EU ter beschikking worden gesteld. Onlangs kregen we een nota van de dienst Europa van dit parlement in verband met het werken met een zogenaamde europromotor in elke commissie van dit parlement. Het komt erop neer dat parlementsleden die de thema's van hun commissie perfect beheersen, maar toevallig geen talenknobbel hebben, eigenlijk niet in aanmerking komen om zich van die opdracht van europromotor te kwijten. Wat lezen we immers in deze nota: 'Er moet gewezen worden op een specifiek taalprobleem dat zich betreffende Europese documenten voordoet. Een groot aantal werkdocumenten van de EU is alleen in de werktalen Frans, Engels en Duits, en steeds vaker alleen in het Engels beschikbaar. De officiële documenten moeten verplicht ook in het Nederlands worden gepubliceerd, maar dikwijls is de Nederlandse versie van een document pas met enkele weken of maanden vertraging beschikbaar.' Met andere woorden, als we elk parlements lid, ongeacht zijn talenkennis, de kans willen geven in zijn of haar commissie mee te debatteren over Europese aangelegenheden, dan moeten we wachten tot de diensten van de EU de goedheid hebben om ook Nederlandstalige teksten ter beschikking te stellen, of dan moet het Vlaams Parlement dat maar op eigen kosten doen.

Mijnheer de minister, ik neem aan dat, als we het over één ding eens zijn, het is over het feit dat een dergelijke tweederangsbehandeling niet kan. Dit zijn toestanden die we in dit land maar al te goed hebben gekend en waartegen de Vlaamse Beweging zich al te lang heeft moeten verzetten. Voor ons is wat in een Belgische context onaanvaardbaar was, dat ook binnen een Europese. Dit is een principiële kwestie. Voor ons kan het niet dat 23 miljoen Nederlandstaligen in Europa niet voluit en evenwaardig kunnen deelnemen aan het democratische besluitvormingsproces.

Mijnheer de minister, wat is de houding van de Vlaamse Regering met betrekking tot de tolkenregeling die in mei van vorig jaar door de EU werd ingevoerd? Werd de Vlaamse Regering hierover vooraf geraadpleegd door de EU of de Belgische regering? Heeft de Vlaamse Regering daarover overleg gepleegd met de Nederlandse? De Nederlanders hebben terzake immers ook een grote verantwoordelijkheid. Is de Vlaamse Regering betrokken bij de beslissing naar aanleiding van het Britse voorzitterschap om het aantal vergaderingen met Nederlandse vertaling nog eens met 16 percent te verminderen? Indien dat niet het geval is, bent u bereid om die beslissing alsnog aan te vechten? Tot slot, hoe staat de Vlaamse Regering tegenover het laattijdig ter beschikking stellen van de Nederlandse versie van allerlei documenten van en door de Europese Unie?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: De Vlaamse Regering is van mening dat binnen de Europese Unie niet aan het taalgebruik in de relatie met de burger mag worden geraakt en dat het taalregime van de Europese Unie moet worden bewaakt. Het taalregime is volgens de Vlaamse Regering een uiting van het respect voor de culturele diversiteit en erkent de principiële gelijkheid van de talen en hun gebruikers. Met het oog op het respect voor de culturele diversiteit pleit ik dan ook voor de handhaving van het gebruik van kleinere talen binnen Europa.

Aan de grondslag van de tolkenregeling in de voorbereidende werkgroepen ligt de Europese beslissing dat om technische en logistieke redenen onmogelijk nog alle officiële talen in de raads werkgroepen vertaald zullen kunnen worden, dit om het besluitvormingsproces niet te veel te vertragen. Daarbij wordt echter niet geraakt aan het gebruik van de talen in de Europese ministerraden, de Europese Raden en het Europees Parlement, en evenmin aan het taalgebruik in de

relatie met de burger. In die gevallen blijven alle officiële talen op gelijke voet behandeld. De positie van het Nederlands mag niet in gevaar worden gebracht, niet alleen omwille van het symbolisch belang van het Nederlands voor Vlaanderen maar ook omwille van het negatieve effect dat dit zou teweegbrengen voor de afgestudeerden van onze tolkenscholen.

Wat uw tweede vraag betreft, is de Vlaamse Regering grotendeels voor een voldongen feit geplaatst. Het gaat echter om een beslissing van voor deze regeerperiode. Op Europees niveau hebben alle landen ingestemd met een 'request and pay'-regeling om de totale kosten voor vertolking in een uitgebreide Unie binnen de perken te houden.

Op 10 april 2003 nam mijn administratie deel aan een federale coördinatievergadering over de invulling van deze nieuwe taalregeling. Het gaat dan over de werkgroepen waarvoor Nederlandstalige vertolking zou worden aangevraagd. Het principe van de nieuwe tolkenregeling stond op dat moment al vast. Ik heb geen documenten teruggevonden over de eigenlijke Europese beslissing en over een standpunt daarin van de vorige Vlaamse Regering.

Nederland heeft de neiging om geen maximaal gebruik te maken van de enveloppe van 2 miljoen euro waarover elke lidstaat beschikt voor de behartiging van vertolking op aanvraag van elke lidstaat. Daardoor houdt Nederland er een pragmatische houding op na en recupereert het grotere sommen voor de dekking van reiskosten. De kwestie werd zowel tijdens bilaterale ontmoetingen tussen minister-president Leterme en minister-president Balkenende eind 2004, als op het niveau van de Nederlandse Taalunie aangekaart. Dat laatste gebeurde nadat ikzelf in april 2005 een brief had geschreven aan mevrouw Linde van den Bosch, algemeen secretaris van de Nederlandse Taalunie. Op het niveau van de Taalunie zal een ambtelijke werkgroep worden opgericht met vertegenwoordigers van de Nederlandse en Vlaamse departementen. Die werkgroep moet in de toekomst de discrepanties en problemen tussen de Vlaamse en Nederlandse houding in verband met het gebruik van het Nederlands in de Europese Unie behandelen. Ik zal dit in het najaar verder bespreken in een persoonlijk contact met de Nederlandse staatssecretaris Atzo Nicolai.

Vlaanderen heeft er steeds, zowel intern in België als tegenover Nederland, voor gepleit dat Vlaanderen en Nederland maximaal gebruik zouden maken van de

enveloppe van 2 miljoen euro, bestemd voor vertolking van en naar het Nederlands. Vlaanderen pleit er bovendien vanuit principieel oogpunt voor om het raadscomité Culturele Aangelegenheden op te nemen in de lijst van werkgroepen die een volledig taalregime hanteren omwille van de sterke band tussen taal en cultuur. Vlaanderen is verder ook voorstander van een volledig taalregime voor alle werkgroepen over onderwijs, jeugd, toerisme, huisvesting en ruimtelijke ordening omdat het exclusieve gemeenschaps- en gewestbevoegdheden betreft.

Terwijl Vlaanderen verantwoordelijk is voor 85 procent van de aanvragen voor het Nederlands, heeft Nederland slechts voor 15 procent aanvragen ingediend.

Bij het begin van het Britse voorzitterschap werd een Vlaams standpunt bereikt over de aanvraag van vertolkingen. Daarin werd rekening gehouden met het beschikbare budget van 2 miljoen euro en werd gestreefd naar een maximaal gebruik van dat budget. Dat standpunt maakt de koppeling tussen het woordvoederschap in de Raad en de aanvraag van Nederlandse vertolking in de raadwerkgroep, dit om de absurde situatie te vermijden waarbij tijdens het vorige semester voor een aantal werkgroepen, het Nederlands werd aangevraagd terwijl België werd vertegenwoordigd door de Franse Gemeenschap. We hebben dus onrechtstreeks de vertolking naar het Nederlands voor onze noorderburen bekostigd terwijl die dat zelf niet hadden aangevraagd.

Voor de werkgroep Cultuur wordt vanuit principiële overwegingen steeds het Nederlands aangevraagd. Dit standpunt werd verdedigd tijdens de federale coördinatievergadering van 20 april 2005 en wordt op dit ogenblik ook toegepast.

Vlaanderen is van mening dat alle wetgevende en beleidsmatige documenten in alle officiële talen moeten worden vertaald. Vlaanderen streeft naar een strikte toepassing van de institutionele veeltaligheid in de ministerraden, de Europese Raden en het Europees Parlement en verzet zich tegen de verwaarlozing van officiële talen, voornamelijk in contacten met de burger. Toen ik in april van dit jaar vernam dat de Europese Commissie de intentie had om op persconferenties enkel nog te communiceren in de drie grote EU-talen – Engels, Frans en Duits –, heb ik onmiddellijk een brief gestuurd naar de Commissievoorzitter, de heer Barroso.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, u legt er de nadruk op dat het in het belang is van de burgers dat de EU maximaal communiceert in de taal van de burger. Ik ben het volledig met u eens, maar in mijn interpellatie heb ik het vooral over de communicatie met de politici en de ambtenaren die zich bezighouden met de Europese dossiers. Het is niet alleen belangrijk dat het Nederlands wordt gebruikt in de communicatie met de burger, maar even belangrijk dat het Nederlands wordt gehandhaafd als werktal. Er mag geen prioriteit worden gesteld, want het is voor politici en ambtenaren even belangrijk als voor de gewone burgers om in de eigen taal terecht te kunnen bij de Europese instellingen.

Ik stel vast dat de beslissing inzake het vertolken tijdens de vorige legislatuur werd genomen, en dus kan deze regering niet verantwoordelijk worden gesteld. Toch moet deze Vlaamse Regering alles op alles zetten om ervoor te zorgen dat het Nederlands een volwaardige taal blijft in de EU, een taal die ook als werktal kan worden gebruikt.

U lichte een aantal initiatieven toe die u in dat verband nam. Het is een goede zaak dat binnen de Nederlandse Taalunie een werkgroep wordt opgericht om de discrepanties tussen de houding van de Nederlandse en van de Vlaamse overheid uit te klaren. Het is goed dat u er op alle niveaus op zult aandringen om het budget dat ter beschikking wordt gesteld voor vertolking, maximaal te benutten. U krijgt op dat vlak al onze steun.

Mijnheer de minister, ik wil erop aandringen dat u in samenspraak met de federale overheid en de Nederlandse overheid ervoor zult ijveren dat het Nederlands binnen de EU zijn plaats kan behouden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, de gelijke behandeling van het Nederlands is essentieel in het belang van de burger, maar inderdaad ook in het belang van Vlaanderen en van de diversiteit binnen Europa. Europa kan maar zin hebben als het een Europa in verscheidenheid is. Die verscheidenheid mogen we nooit loslaten. Deze lijn wordt door mij en door de Vlaamse Regering gevolgd.

U hebt gelijk dat het evenzeer belangrijk is dat de beleidsdocumenten in het Nederlands voor de ambtenaren en het parlement op gelijke voet beschikbaar worden gesteld en dat dat even snel gebeurt als voor andere talen.

Met de middelen die ik tot mijn beschikking heb, heb ik gedaan wat ik diende te doen. Ik heb de Taalunie gecontacteerd. Dat zal er ten minste toe leiden dat er officieel over wordt nagedacht door Nederland en Vlaanderen samen. Hopelijk wordt er ook samengewerkt. Een tijdje geleden heb ik de Nederlandse staatssecretaris Nicolaï uitgenodigd. Ik wil over een aantal zaken met gemeenschappelijke raakvlakken met hem van gedachten wisselen. Ik zal het ook over deze kwestie hebben. Ik weet dat hij een groot voorstander is van cultuur in het algemeen en cultuur in het buitenlands beleid in het bijzonder. Ik denk wel dat hij open zal staan voor de kwestie, maar natuurlijk is het probleem met Nederland dat dat land de taalstrijd niet heeft gekend en dus niet dezelfde affiniteit met de taal heeft als wij. We moeten de Nederlanders ervan overtuigen dat onze belangen gemeenschappelijk zijn in de grotere taalgemeenschap. Ik hoop dat ik een goed gesprek met hem zal hebben. Ik heb ook Barroso geschreven en zal alles op alles zetten om de rechten van het Nederlands te verdedigen.

Ik heb u gewezen op de enigszins verplicht pragmatische houding inzake ons budget. We moeten er natuurlijk voor zorgen dat we in een Nederlandse vertaling kunnen voorzien van de essentiële Raden. Het zou een beetje kafkaïaans zijn om te vragen dat Nederlands wordt getolkt op raadszittingen waarbij we niet betrokken zijn. Ik zou het uit principe wel graag doen, maar onze middelen zijn niet toereikend. Ik gaf u de verhouding 85/15 al.

Ik deel uw bezorgdheid inzake de informatie aan dit parlement. Het is natuurlijk de taak van het parlement om te wijzen op zaken die niet kunnen. Ik kan niet namens het parlement schrijven naar Europa. Het zou een goede zaak zijn dat ook het parlement een initiatief neemt. Het kan niet zijn dat de documenten in het Nederlands niet tijdig worden bezorgd waardoor het parlement zich eerst moet behelpen met documenten in andere talen. Dat is een aberratie in het licht van de Europese subsidiariteitsidee en van de erkenning van de constitutionele realiteit van België. Ik zal de kwestie bij gelegenheid aankaarten, maar ik hoop dat het parlement initiatieven neemt. Ik zal een dergelijke actie ondersteunen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Wat dat laatste betreft, zullen we een initiatief nemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het invoeren van een keurmerk voor humanitaire hulporganisaties

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben al meer dan 25 jaar lid van Foster Parents Plan. Mijn inschrijvingsnummer stond eerst in Nederland, maar is later verhuisd naar België. Wat me altijd al aanspreekt bij die organisatie, is de doorzichtigheid van hun werking, van hun kosten en van de besteding van de fondsen. Bovendien is er de feedback die de ouders krijgen van de kinderen en van de medewerkers ter plaatse.

Naar aanleiding van de nationale actie Tsunami 12-12, een geesteskind van u, werd in Vlaanderen heel wat in beweging gezet. Veel mensen die nog nooit eerder een gift deden, voelden zich aangesproken, waarschijnlijk door de omvang van de ramp en de daarbij horende media-aandacht. Bovendien speelde de betrokkenheid van een minister een stimulerende rol.

Achteraf kwam er veel feedback over de inkomsten van de actie en de bestemming van de gelden. Een veelgehoord bezwaar van mensen die niet zo vlug geld geven aan liefdadigheid, is de onzekerheid over wat er met de giften gebeurt. Over het algemeen is er onvoldoende transparantie over de aanwending van de verzamelde gelden, over de werkingskosten van humanitaire hulporganisaties, over de timing van de aanwending van de middelen, enzovoort.

Een mogelijk initiatief om deze drempel te verlagen kan erin bestaan een keurmerk in te voeren voor humanitaire hulporganisaties. Dit keurmerk kan bijvoorbeeld gerelateerd worden aan de verhouding tussen de middelen die dienen tot dekking van de werkingskosten van de organisatie en de middelen

die effectief ter plaatse worden ingezet voor de financiering van projecten.

Staat u achter het voorstel tot invoering van een dergelijk keurmerk? Acht u het mogelijk om dit in Vlaanderen alleen op te starten? Of verkiest u om dit via de federale overheid te realiseren? Zo ja, binnen welke termijn zou dergelijk keurmerk kunnen worden ingevoerd? Zijn er volgens u alternatieven om meer transparantie in deze sector te krijgen, met als uiteindelijk doel meer mensen warm te krijgen voor acties en liefdadigheid? Dit vraag ik met het oog op de recente ramp in Pakistan.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Dank u, mevrouw Hoebeke, voor uw vraag die een publieke zorg weer geeft. Deze vraag wordt herhaaldelijk geformuleerd door donateurs, door de pers en door de politici. Dit onderwerp kwam heel sterk in de actualiteit door de solidariteitsactie Tsunami 12-12, waarover ik van meet af aan openlijk en herhaaldelijk heb gezegd dat er transparantie en terugkoppeling moest zijn. De bedrijven en individuele schenkers moesten weten wat er met hun giften gebeurde. Ik heb dat op persconferenties en in tv-debatten gezegd. Het consortium van de vijf betrokken ngo's heeft zich hiervoor onmiddellijk geëngageerd.

Ik denk dat dit gebeurd is. Ik heb zelf ook aan de organisaties gevraagd wanneer er een terugkoppeling zou komen, en toen bleek dat ze al met hun tussentijdse rapportering klaar waren. Ze hebben die publiek gemaakt. Er is melding van gemaakt in het jaarboek waar ik het straks nog over heb. Ik heb er nooit aan getwijfeld dat dit zo zou verlopen.

Het gaat over internationale organisaties: Rode Kruis, Unicef, Oxfam, Caritas en Handicap International. Dat zijn organisaties die het zich niet kunnen veroorloven om niet transparant te zijn of om de fondsen die ze verwerven niet aan te wenden voor datgene waarvoor ze collecteren. Ik had er dus altijd al een groot vertrouwen in. Natuurlijk kan er in elke organisatie iets fout lopen, of er kan een individu tussen zitten dat niet te goeder trouw is en misbruik maakt van de organisatie. De organisaties zelf zijn wereldwijd bekend, ze voeren een open boekhouding, ze zijn transparant. Op dat vlak hebben we niets te vrezen.

Ik zal u een principiële antwoord geven op uw vraag. Voor mij is het niet nodig om zo'n keurmerk in te voeren. Een Vlaams of federaal keurmerk zou weinig effect hebben qua internationale erkenning. Die organisaties zijn internationaal actief, ze werven overal fondsen. Ze zijn onderworpen aan interne en externe regels van goed bestuur. Het zou een beetje betuttelend overkomen vanwege de overheid als ze zou bepalen dat de burger maar mag storten aan de organisaties die een keurmerk krijgen. Ik ga ervan uit dat organisaties op dit hoge niveau zich geen misbruik kunnen veroorloven. Als dat zou gebeuren, zou dat publiek worden afgestraft. Stel u voor dat Unicef miljoenen euro verzamelt voor hulp aan de slachtoffers van de tsunami en dat uit het eerste rapport blijkt dat die fondsen daar niet voor aangewend zijn. Dat zou het einde van die organisatie betekenen. Ik heb er dus nogal vertrouwen in.

De invoering van een keurmerk zou een bijkomende administratieve last betekenen. Nu loopt alles vrij eenvoudig, en we bouwen wel waarborgen in. Ten eerste vragen we, of beter eisen we, transparantie. Ze geven dat graag: het is in hun eigen belang om terug te koppelen en te tonen wat ze doen met de fondsen. We hebben zelfs gevraagd aan de media om daar in de mate van het mogelijke over te rapporteren zodat de bevolking zicht had op de zaken. Die administratieve last zou overkomen als betutteling. Ons systeem is eenvoudig.

De Vlaamse noodhulp die wij geven, verloopt telkens via een erkende ngo, erkend bij KB. We vragen, ook nu voor de aardbeving in Pakistan, dat ze een programma voor noodhulp indienen. De administratie beoordeelt de ingediende plannen en kiest er het beste uit en adviseert mij daarover. Dat gebeurt objectief. We betalen niet alles in één keer uit. We betalen 90 procent uit bij de start; de overige 10 procent betalen we pas uit nadat er openheid van zaken is gegeven, nadat er afgerekend wordt. Dat werkte tot nu toe perfect. Er zijn mij nog geen problemen gesignaleerd. Deze mensen op het terrein werken heel hard. Ze staan dicht bij de problemen. Dit systeem geeft me voldoening.

Ze werken ook heel transparant. De meeste van die hulporganisaties geven heel regelmatig een nieuwsbrief uit, met een overzicht van de genomen acties. Ze hebben natuurlijk ook allemaal een webstek waarop alles kan worden gevolgd. Ook geeft Coprogram, de Vlaamse federatie van ngo's voor ontwikkelings samenwerking, een jaarboek uit met daarin een

overzicht van de bestedingen van de leden. Dat alles wordt dus jaarlijks ook nog eens publiek gemaakt en heel aandachtig gevolgd door geïnteresseerden in de sector en de pers. Zo komt dat ook terecht bij het publiek. Het overgrote deel van de informatie van dat jaarboek is ook nog eens online te raadplegen.

U benadrukt iets dat heel belangrijk is, namelijk transparantie en het verantwoording kunnen afleggen. Die voorwaarden heb ik vanaf het begin gehanteerd, ook bij de operatie waarvan sprake was. Ik meen dat er naar behoren aan wordt voldaan. Dat is natuurlijk een voorwaarde voor het creëren van een breder draagvlak voor caritas en collectes. Het verheugt me dat dit geslaagd is en dat de media daar ook aan willen meewerken. Ik stel voor dat we op dat elan doorgaan. Ik deel uw bezorgdheid, maar hieraan wordt reeds naar behoren voldaan. Ik pleit er dus niet voor om nog eens te gaan werken met een nieuwe erkenningsprocedure en keurmerken. Dat lijkt me helemaal niet nodig.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de minister, ik hoop dat u me niet verkeerd hebt begrepen. Ik wil zeker Tsunami 12-12 niet ter discussie stellen. Wel hebben of geven andere, kleinere projecten, waarvoor er geen media-aandacht of geen belangstelling van de overheid bestaat, misschien niet de nodige transparantie. Sommige schenkers komen er dan misschien bekaaid van af en stellen zich misschien vragen, als ze de transparantie, informatieverstrekking en feedback zien die mogelijk is bij Tsunami 12-12.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik had uw vraag ook helemaal niet opgevat als een kritiek op Tsunami 12-12. Ik heb alleen gezegd hoe men daar te werk is gegaan. U ondervroeg me in mijn hoedanigheid van minister bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking. De zaken verlopen naar behoren bij die ngo's waarmee wij werken. Die zijn ook allemaal erkend. Tot nu toe is me nog geen enkel misbruik gesignaleerd. Mochten u wel misbruiken bekend zijn, dan mag u dat altijd laten weten. Ik hoop dat er geen misbruik is. Het is me niet bekend of er eventueel op een ander niveau misbruiken zouden zijn. Het strafwetboek voorziet in strenge straffen voor het misbruik maken van liefdadigheid. Mochten mensen gedupeerd zijn, dan zou dat – tenzij ik bepaalde dingen niet weet – bijna op een lokaal niveau moeten zijn, met een collecte die

niet wordt aangewend voor de doelstelling. Dat blijft natuurlijk strafbaar. Mocht dit het geval zijn, en ik benadruk de voorwaardelijke wijs, dan gaan we dit niet oplossen met een keurmerk. Deze mensen zouden dan heel lokaal tussen de mazen van het net zijn geglipt. Wat de erkende ngo's betreft, zie ik momenteel geen enkele aanleiding om een keurmerk in te stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het Kunststedenactieplan

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de interesse voor de kunststeden bij buitenlandse toeristen was de laatste jaren aan het slabakken. De buitenlandse bekendheid van die steden laat blijkbaar te wensen over. De laatste jaren werd er zelfs een negatieve trend vastgesteld terzake. Tussen 1994 en 1998 steeg het aantal toeristen in de zes kunststeden elk jaar met gemiddeld 4,9 procent. De jaren daarna bedroeg de groei slechts 1,8 procent. In 2002 en 2003 viel hij zelfs helemaal stil.

Ook de SERV heeft begin dit jaar nog aangedrongen op een betere promotie van Brussel en de Vlaamse kunststeden. Volgens de SERV zou er meer moeten worden geïnvesteerd in de aantrekkelijkheid van dit toeristisch product. Volgens de SERV moeten deze steden op hetzelfde niveau worden getild als de Italiaanse kunststeden. De kunststeden moeten een toeristisch merk worden, zo klinkt het verder nog.

Volgens de meerjarenbegroting voor het Vlaamse toerismebeleid komt er in 2007 2 miljoen euro, in 2008 4 miljoen euro en in 2009 6 miljoen euro extra bij. Een deel daarvan zou naar het Kunststedenactieplan gaan. Mijn fractie, en naar ik denk iedereen hier, is het idee van een Kunststedenactieplan genegen. Toch had ik van u graag een antwoord gekregen op de volgende vragen, mijnheer de minister.

Hoe is de zonet geschetste neerwaartse trend te verklaren? Welk bedrag zal worden besteed aan dit actie-

plan? Kunt u het plan hier vandaag toelichten? Hoe zal het plan in het buitenland worden gepromoot? Welke buitenlandse markten zullen voornamelijk worden bewerkt? Welke actoren worden betrokken bij de opmaak van dit actieplan? Worden ook andere departementen, zoals Cultuur en Mobiliteit, hierbij betrokken? Hoe wordt het plan in overeenstemming gebracht met de afzonderlijke promotiecampagnes van de kunststeden in het buitenland? Zullen verschillende campagnes op buitenlandse markten geen verwarring scheppen? Wanneer zal het actieplan in werking treden? Mijnheer de minister, hoewel ik betwijfel of dit behoort tot uw bevoegdheden, hebt u initiatieven aangekondigd in verband met de opleiding van meertalige gidsen. Welke initiatieven hebt u terzake al genomen?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik zou het niet zo extreem stellen als zou die bekendheid te wensen overlaten. Zelf vind ik wel dat het altijd beter kan. Als ik tijdens de zomer of zelfs in de winter in onze kunststeden ga wandelen, merk ik dat er over het algemeen een behoorlijk aantal buitenlandse toeristen verblijven en dat de hotels steeds beter bezet zijn. De SERV-studie is belangrijk. Het is een zeer goed gegeven om deze zaak verder bespreekbaar te maken. Op zich vind ik het zeer goed van Toerisme en uzelf, mijnheer de minister, dat u voorziet in een jaarlijkse stijging met 2 miljoen euro extra. Ik heb toch een paar opmerkingen in verband met het beter promoten van onze kunststeden in het buitenland. Uw initiatief is toe te juichen, maar er moet bijgevolg dan ook meer aandacht gaan naar mobiliteit. Zo kan de luchthaven van Brugge-Oostende bijvoorbeeld worden gepromoot als citytripvluchthaven. Brugge is slechts een kwartiertje met de trein verwijderd. De uitbouw van deze vluchthaven als citytripvluchthaven kan de populariteit en toegankelijkheid van een kunststad als Brugge alleen maar ten goede komen.

Mijnheer de minister, hoe zit het met het 'incoming' toerisme? Er is immers wel sprake van chartervluchten en mensen die van hieruit vertrekken naar buitenlandse kunststeden, maar hoe zit het nu in de omgekeerde richting? Komen er steeds meer mensen uit het buitenland naar hier? Ik weet niet of u daar meteen een zicht op hebt. Houdt bij Toerisme Vlaanderen iemand zich specifiek bezig met het in het buitenland benaderen van buitenlandse touroperators ter promotie van onze Vlaamse kunststeden? Het zou een stap voorwaarts zijn, mocht het aanbod van onze

kunststeden en Vlaanderen in de toeristische brochures in het buitenland kunnen toenemen. Dat aanbod is momenteel immers minimaal.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de officiële NIS-cijfers inzake de aankomsten en overnachtingen in onze Vlaamse kunststeden voor de periode 1999-2003 geven geen neerwaartse trend over alle jaren heen aan. Wel was er in 2001 een negatieve trend, maar die is weer goedgemaakt. In 2002 en 2003 was er een status-quo. Bekijken we echter de hele periode 1999-2003, dan is er nog steeds sprake van een heel goede groei.

2001 was een dieptepunt. Dat was natuurlijk te wijten aan een aantal externe internationale factoren, die overal een rol hebben gespeeld, zoals de aanslagen in de VS, het wegvallen van de rechtstreekse luchtverbinding met Japan, de SARS-epidemie en de economische terugval in onze onmiddellijke buurlanden, en dan vooral in Duitsland. Hoe goed en hard de overheid en de sector ook hebben gewerkt, het is een beetje evident dat die elementen een rol hebben gespeeld.

Nu al worden er middelen van Toerisme Vlaanderen besteed aan de promotie van de kunststeden, maar ik wil terzake nog een bijkomend budget uittrekken. Zoals ik al heb meegedeeld, wil ik de groei van de begroting voor Toerisme die is afgesproken in het kader van de meerjarenbegroting, hoofdzakelijk aanwenden voor de promotie van onze Vlaamse kunststeden in het buitenland. Dat is immers de manier om het toerisme te doen groeien. Dat neemt niet weg dat we ook aan interne promotie, binnen Vlaanderen, zullen blijven doen. De gemeenten, de steden, de provincies en Toerisme Vlaanderen hebben echter elk een eigen kerntaak. Wij concentreren ons vooral op het buitenland. De kunststeden zijn daarbij de grootste trekkers.

Met het Kunststedenactieplan wil ik op middellange termijn meer slagkracht ontwikkelen voor die kunststeden. Dat zal gebeuren op een aantal manieren. Ik heb het dan over productontwikkeling. Het actieplan zal complementair zijn aan de bestaande toeristisch-strategische plannen en de beleidsvisies. Ook heb ik het over de promotie en de samenwerking. Nieuw is dat de kunststeden zullen samenwerken. Ik heb de steden bijeengeroepen opdat we zouden komen tot een Kunststedenactieplan. Ze zijn niet alleen

daartoe bereid, ze zijn er ook enthousiast over. Het samen kunnen voeren van een promotiebeleid zal een nieuwe dimensie opleveren. Nog dit najaar zullen we de lopende verkennende overlegonde kunnen afronden. Er zal dan een werkgroep worden opgestart. Het overleg met alle partners zal worden opgestart. Het concrete plan zou tegen het najaar van 2006 rond moeten zijn, zodat er in 2007 op het terrein concrete initiatieven zullen zijn. Op dat ogenblik zal er ook sprake zijn van een jaarlijkse groei met 2 miljoen euro. Dat bedrag zal toenemen, volgens de afspraken van de meerjarenbegroting.

Het Kunststedenactieplan op zich zal uiteraard niet worden gepromoot. Ik neem aan dat u wou vragen hoe we de kunststeden zullen promoten. Ik kan daar nu nog niet op antwoorden. Ik heb u gezegd volgens welke lijnen we zullen werken, maar dat zal gebeuren volgens de afspraken die we zullen maken met de kunststeden en zal voortvloeien uit het onderzoek en de marktverkenning door Toerisme Vlaanderen. Zoals u weet, hebben we het plan opgevat om nieuwe verre markten aan te boren. De marketing en de promotie zullen in dat licht gebeuren.

Het is evident dat we zo veel mogelijk gaan samenwerken, met de toeristische sector, met de horeca-sector, met incoming toerisme, mijnheer Verstreken. We gaan dit bijvoorbeeld doen met BIAC, waarmee ik een akkoord heb gesloten. Dat komt in een volgende vraag om uitleg nog aan bod. Mobiliteit is natuurlijk een uiterst belangrijke factor. Zonder een rechtstreekse luchtverbinding met China of Japan, komen we op de tweede plaats als toeristen landen in Charles de Gaulle, Schiphol of Frankfurt. We kunnen proberen van daaruit een aantal toeristen naar hier te krijgen, en dat kan lukken, maar we komen toch in tweede orde.

Het Kunststedenactieplan treedt in werking vanaf 2007. Op dat ogenblik zal er ook het geld voor zijn in de meerjarenbegroting. We willen dit plan echter grondig voorbereiden, in afspraak met iedereen. Als we middelen inzetten, dan moet dit oordeelkundig gebeuren.

Bij de gidsen zelf en hun bonden leeft er inderdaad een grote vraag naar gespecialiseerde taalcurssussen, net als bij de diensten voor Toerisme. Dat is een reden om van start te gaan met het ontwikkelen van taalcurssussen.

Het is op de eerste plaats de buitenlandse toerist die wordt geconfronteerd met de meertaligheid van een

gids en diens vermogen om hem te woord te staan in de eigen taal. Dat is ontzettend belangrijk. De vraag of men goed is ontvangen, of men in de eigen taal werd rondgeleid, of men echt iets heeft kunnen opsteken, is een van de factoren die bepalen of men terugkeert. Wij gaan prat op onze talenkennis, hoewel we niet zelfgenoegzaam mogen zijn. Dat hebben we ook gezegd in de Septemberverklaring. Er zijn landen die beter scoren. Vlaanderen mag niet op zijn lauweren rusten. De meertaligheid kan zeker nog verbeteren. Bovendien is alles relatief: wanneer we het hebben over onze meertaligheid, dan hebben we het over een westerse context. Er zijn echter andere, enorme markten, en dus heel wat andere talen die belangrijk zijn en nog meer aan belang zullen winnen.

Toerisme Vlaanderen is bezig met de heroriëntering van de opleiding tot gids en reisleader. De dienst Onderwijsontwikkeling, die afhangt van het departement Onderwijs, heeft op basis van het beroepsprofiel van gids en reisleader een gemoduleerd opleidingstraject uitgewerkt. Deze modules worden momenteel door docenten uit de diverse opleidingen tot gids en reisleader concreet ingevuld.

Het is opmerkelijk, maar talenkennis wordt in het beroepsprofiel voor gidsen en reisleaders als facultatief beschouwd. Toch wil Toerisme Vlaanderen in de centra voor volwassenenonderwijs op termijn ook gespecialiseerde taalcurssussen aanbieden. Dit najaar begint Toerisme Vlaanderen met een werkgroep, die bestaat uit taalkundigen en gidsen die, onder begeleiding van DVO en Toerisme Vlaanderen, het opleidingsprofiel zullen uitwerken. Als eenmaal dat profiel is uitgewerkt, zal Toerisme Vlaanderen op basis daarvan cursusmateriaal laten uitwerken door experts. Dit materiaal kan dan ter beschikking worden gesteld van CVO's of andere organisaties die de opleiding in modulevorm willen aanbieden.

Mijnheer Verstreken, de mobiliteit is inderdaad ontzettend belangrijk. Voor een stad als Brugge zou het meegenomen zijn mocht op de luchthaven Oostende-Brugge een luchtvaartmaatschappij kunnen landen. Nu is het immers grotendeels een vrachtluchthaven. Er is een poging geweest om met Ryanair te komen tot een vast traject. Dat heeft niet zo lang geduurd. Mocht dat gebeuren, dan zou dat er een impuls bij zijn voor Brugge. Dat spreekt voor zich.

Het is evident dat Toerisme Vlaanderen ook de buitenlandse touroperators benadert en bewerkt. Zo hebben ze een hele marketingcampagne in de buurt

landen, via advertenties en door journalisten naar hier te halen, die door hun artikels voor een heel grote omzet zorgen. De campagne is heel rechtstreeks gericht op consumenten, maar heel zeker ook op touroperators. Voor zover ik weet, bestaan er in het buitenland schitterende brochures in verschillende talen over onze kunststeden. Ik heb ze helaas nu niet bij me. Dit wordt erg deskundig en vakkundig aangepakt. Bij het aanboren van nieuwe en verre markten, zullen er uiteraard een aantal contacten moeten worden gelegd met buitenlandse touroperators.

U weet dat ik volgend jaar naar China zal gaan, nadat er een voorbereidende reis is geweest, waarbij iemand van Toerisme Vlaanderen zal meegaan om aan prospectie doen. Dan heb ik het over het wereldcongres in Shanghai van Busworld. We hopen dan voldoende contacten te kunnen leggen met touroperators.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik maak uit uw antwoord op dat het Kunststedenactieplan zich eigenlijk nog in een beginfase bevindt. Mijn fractie steunt dit initiatief. Misschien is mijn vraag een aanzet om in de loop van de komende maanden nog verder te debatteren over het actieplan.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Ik weet niet in welke mate u daarop zult kunnen antwoorden. U had het daarnet over rechtstreekse verbindingen met Japan en China. Ik meen te hebben gelezen dat Toerisme Vlaanderen een samenwerkingsakkoord heeft ondertekend met BIAC en dat er blijkbaar toch al onderhandelingen zijn om op korte of lange termijn die rechtstreekse lijnverbinding met China te realiseren.

Minister Geert Bourgeois: Ik had me voorgenomen daarover een toelichting te geven in het antwoord op de hier eveneens geagendeerde vraag om uitleg van de heer Verstreken.

Uiteraard zal het mogelijk zijn te debatteren over het Kunststedenactieplan. Daartoe moeten we natuurlijk over de nodige informatie en input beschikken. In een eerste fase hebben we de kunststeden bij elkaar gebracht en hun gevraagd of zij bereid zijn om te zoeken naar synergieën waarbij hun eigenheid wel wordt bewaard. Het antwoord was positief, en we gaan daar dan ook mee door.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het verheugt me dat er verder wordt onderhandeld over de rechtstreekse verbindingen met Japan en China. In het kader van de promotie van de kunststeden moeten ook de dichtbijbestemmingen nog extra worden gepromoot. Er kunnen ook extra vluchten worden ingelegd. Er vliegt nu vanuit Brussel een goedkope Spaanse luchtvaartmaatschappij. Dat is alvast een stap in de goede richting.

De vorige keer werden de onderhandelingen voor de luchthaven van Oostende gevoerd door de mensen van de luchthaven zelf. Ik weet niet of Toerisme Vlaanderen daarin een rol speelt en dus mee op zoek kan gaan naar buitenlandse luchthavens die eventueel op regionale of nationale luchthavens kunnen vliegen. Op die manier kunnen Europeanen onze kunststeden leren kennen.

Minister Geert Bourgeois: De naburige landen zijn natuurlijk ontzettend belangrijk. We zetten daar dan ook alle mogelijke middelen op in. We hebben intussen vastgesteld dat het aantal Spanjaarden dat onze kunststeden bezoekt, jaarlijks stijgt. De luchtvaartverbindingen zijn dan ook van enorm groot belang.

Ik heb al deelgenomen aan gesprekken met de Chinese luchtvaartmaatschappijen. Zij beschouwen Europa bij wijze van spreken als één markt, waardoor zij de verschillende luchthavens tegenover elkaar kunnen afwegen. Er bestaat dan ook een grote concurrentie met andere landen.

Ook voor de nabijgelegen landen zijn de rechtstreekse vluchten van groot belang. We doen dan ook wat we kunnen. Wat de regionale luchthaven van Oostende betreft, zijn we op zoek naar mogelijkheden om in samenspraak met minister Peeters en de uitbaters van de luchthaven acties te ondernemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over toeristische informatie over Vlaanderen op de luchthaven van Zaventem

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, eind juni kondigde u tijdens de rondetafel Buitenlandse

Markten een plan aan voor de toeristische promotie van Vlaanderen op nieuwe buitenlandse markten. U wilt toeristisch Vlaanderen beter promoten in het buitenland en ook nieuwe, verre markten aantrekken. Hiervoor zal Toerisme Vlaanderen samenwerken met BIAC, de uitbater van de luchthaven van Zaventem.

U verklaarde ook dat de samenwerking tussen Toerisme Vlaanderen en BIAC in eerste instantie moet leiden tot een wederzijdse versterking van de luchthavensector en de toeristische sector. U hoopt dat dankzij deze samenwerking BIAC erin zal slagen om nieuwe rechtstreekse luchtverbindingen naar Zaventem te trekken. Deze nieuwe rechtstreekse verbindingen zouden ervoor moeten zorgen dat toeristen Vlaanderen beschouwen als een aankomstland en niet als een doorreisland.

Momenteel is er op de luchthaven van Zaventem weinig informatie beschikbaar over toeristische bestemmingen in Vlaanderen. Vanop de luchthaven kan ook geen enkel Vlaams hotel worden geboekt.

Er is echter wel veel informatie te krijgen over Wallonië en Brussel. Ik heb dit probleem reeds aangekaart bij de bespreking van de beleidsnota Toerisme. U verklaarde toen dat Toerisme Vlaanderen was gestart met een werkgroep Toeristisch Onthaal. Deze werkgroep licht de toegangspoort Zaventem door vanuit het oogpunt van toeristisch onthaal.

Mijnheer de minister, zijn er reeds resultaten gekend van de doorlichting van de werkgroep Toeristisch Onthaal?

Is in het plan voor toeristische promotie van Vlaanderen op nieuwe buitenlandse markten een overeenkomst opgenomen met BIAC over de promotie op de luchthaven van Zaventem van toeristische bestemmingen in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik heb vorig jaar reeds een interpellatie over dit onderwerp ingediend, vlak na de bespreking van de beleidsnota Toerisme. Op aanraden van sommige mensen heb ik die interpellatie ingetrokken. Ik was van plan ze binnenkort opnieuw in te dienen, maar de heer Verstreken is me voor.

Ik steun de vragen van de heer Verstreken. Een toerist die op Zaventem aankomt, ziet drie stands: een stand van het Atomium, van Brussel en van Wallo-

nië. Daardoor krijgen toeristen de indruk dat België bestaat uit Brussel en Wallonië. Er is bovendien weinig informatie beschikbaar over de resultaten die met die stands worden bereikt. Ik heb bij de OPT Wallonie-Bruxelles gevraagd of er onderzoek wordt gedaan naar de resultaten van zo'n stand, maar blijktbaar zijn de resultaten enkel beschikbaar voor intern gebruik.

De discussie over dit dossier sleept al jaren aan. Ik heb nu vernomen, maar ik weet niet of het correct is, dat de stand van het Atomium initieel bedoeld was voor de promotie van Vlaanderen als toeristische regio. Vlaanderen zou dit echter nooit hebben ingevuld. Hoe zit het nu eigenlijk met die stand?

De heer Verstreken heeft het enkel over Zaventem. Ik meen dat ook andere toegangspoorten zoals de luchthavens van Oostende, Deurne en eventueel Wevelgem moeten worden onderzocht. Bovendien zijn er ook toegangspoorten die wel eens uit het oog worden verloren, meer bepaald de stations, die weliswaar een federale materie vormen. Ook daar komt de toeristische promotie van Vlaanderen te weinig aan bod.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik wil beginnen met een aantal cijfers. Uit een onderzoek dat plaatsvond in 2000, bleek dat 25 percent van de toeristen gebruik maakte van het vliegtuig om de kunststeden te bezoeken, 29 percent kwam met de wagen, 23 percent met de trein en 13 percent met de touringcar. Voor een bezoek aan de Vlaamse regio's en de kust werd geen gebruik gemaakt van het vliegtuig. Daaruit blijkt welke vervoersmodi belangrijk zijn voor welk soort toerisme.

De werkgroep Toeristisch Onthaal is nog bezig en heeft dus nog geen resultaten kunnen voorleggen. Dat betekent niet dat er geen werk van gemaakt wordt.

Voortaan zal maandelijks worden vergaderd zodat op korte termijn een besluitvorming mogelijk is. De werkgroep wordt getrokken door de dienst Investerings van Toerisme Vlaanderen. Er is een representatieve vertegenwoordiging van de toeristische partners. Er zitten vertegenwoordigers in van de kunststeden, de kust en de regio's, en van het provinciale en stedelijke niveau. Ik heb het dan over steden als Brugge, Antwerpen en Oostende, maar ook over

Ieper en de groene gordel. Ook mijn kabinet neemt deel aan de werkgroep.

Tijdens de eerste vergadering werden de actiedomeinen van de werkgroep bepaald. Een van de thema's die de volgende maanden op de agenda staat, is het onthaalnetwerk. De huidige infokantoren moeten tegen het licht worden gehouden. Daaruit moeten vernieuwde erkenningscriteria resulteren. Verder moet het volledige toeristische onthaal worden doorgelicht. We zullen het onthaal in de stations en luchthavens onderzoeken.

Op 29 juni 2005 vond een rondetafel Buitenlandse Markten plaats. Op 5 juli was er een vergadering tussen BIAC en Toerisme Vlaanderen met als doel na te gaan of een gestructureerde samenwerking mogelijk is waarbij betere en eenduidige data kunnen worden verzameld. BIAC en Toerisme Vlaanderen beschikken elk over gegevens die interessant zijn voor het toerisme. We gaan nu proberen deze op elkaar af te stemmen. Er is ook een betere doorstroming nodig, bijvoorbeeld bij het leveren van promotiemateriaal door Toerisme Vlaanderen aan BIAC. Toerisme Vlaanderen en BIAC moeten gezamenlijk deelnemen aan beurzen en samen nieuwe markten prospecteren.

De aanwezigheid van Vlaanderen als toeristische bestemming in de luchthaven wordt momenteel opnieuw onderzocht door Toerisme Vlaanderen. Dit moet echter worden gezien in de context van het ruimere toeristische onthaalproject en de verdere ontwikkeling van de productdatabank. Dit zou op zijn minst kunnen resulteren in een digitaal informatiepunt in de luchthaven. Daarover moeten wel nog concrete afspraken worden gemaakt.

Ik neem nog geen beslissingen. Ik wil dit probleem eerst verder onderzoeken. Bovendien wil ik het ook enigszins relativiseren. Voor Vlamingen valt het natuurlijk op dat er wel een stand is van Brussel en Wallonië en niet van Vlaanderen. Ik wil er echter op wijzen dat het praktische effect van zo'n stand bijzonder klein is. Er was ooit een stand van Toerisme Vlaanderen. Er waren toen acht contacten per dag. Dat is een groot verschil met het aantal bezoekers in Vlaanderen. Zo kent bijvoorbeeld de Grasmarkt op jaarbasis zo'n 300.000 bezoekers en trekt het toeristisch bureau in Antwerpen jaarlijks 200.000 bezoekers. Ik vraag me dan ook of het veel zin heeft om te investeren in zo'n stand die permanent moet worden bemand. Zo'n onthaal zou enorm veel kosten in ver-

houding tot de toeristische opbrengst. Ik wil dan ook onderzoeken of het niet mogelijk is een elektronische dienstverlening te organiseren met een loket dat alle mogelijke informatie kan verschaffen.

Ik ben van plan om in Brussel een serieuze stap voorwaarts te zetten in het onthaal van de toeristen. In mijn beleidsbrief die binnenkort voorligt, zult u daar nieuwe ideeën over vinden.

Zoals ik al zei, is er een concrete samenwerkingsovereenkomst gesloten tussen Toerisme Vlaanderen en BIAC, waarbij marketing en knowhow van beide worden samengebracht met het oog op de versterking van beide sectoren. Die belangen lopen heel vaak samen. Een rechtstreekse lijnverbinding bijvoorbeeld is ontzettend belangrijk. Dan komen de inkomende toeristen aan in Zaventem en hoeven we ze niet via allerlei omwegen uit Schiphol, Frankfurt of Parijs naar Vlaanderen te halen. We proberen een aankomstland te zijn.

Voor de luchthaven van Zaventem is het ook belangrijk dat het toerisme een belangrijk aandeel vormt in de verdere ontwikkeling van het klantenpotentieel. Het aantal toeristische vluchten ligt heel hoog: 41 percent van het passagiersvolume van de luchthaven van Zaventem is gericht op toerisme. De rest zijn zakenvluchten waarvan natuurlijk ook een groot deel interessant is voor het toerisme in Vlaanderen. 25 percent van alle passagiersvluchten zijn vakantievluchten. Het aandeel van toerisme in de luchthaven van Zaventem is dus heel belangrijk. Er wordt vaak over Zaventem gesproken in termen van economisch belang. Wat de directe tewerkstelling betreft, zijn er 50.000 tot 70.000 mensen actief. Gisteren heb ik tijdens de persconferentie ook de nadruk gelegd op de afgeleide tewerkstelling in de toeristische sector.

De samenwerking zal vooral belangrijk zijn voor het ontginnen van verre nieuwe markten. Als we de enorme Zuidoost-Aziatische markt kunnen aanboren met een directe luchtvaartverbinding, dan wint zowel BIAC als Toerisme Vlaanderen daarbij. Op die manier kan immers bijkomende tewerkstelling en welvaart worden gegarandeerd. De allereerste concrete samenwerking tussen BIAC en Toerisme Vlaanderen is dan ook vooral geconcentreerd op de Chinese markt.

Binnen Toerisme Vlaanderen zal de heer Ooms, die tot voor kort Toerisme Vlaanderen in Nederland

leidde, de Zuidoost-Aziatische markten gaan verkennen. Hij reist binnenkort mee met de minister-president op prospectie. Ik hoop dat op dat moment al een aantal contacten kunnen worden gelegd. In maart 2006 gaan we naar China, waar de wereldwijd bekende en actieve Vlaamse organisatie Busworld haar beurs organiseert. We zullen dan van de gelegenheid gebruik maken om contacten te leggen met touroperators en de sector daar. Hopelijk kunnen dan ook contacten worden gelegd met luchtvaartmaatschappijen tenzij we er reeds vroeger in slagen om een rechtstreekse verbinding tot stand te brengen.

We mogen evenmin de 'dichtbij markt' verwaarlozen. We kunnen op het vlak van weekends promotieel samenwerken met de toeristische sector uit het buitenland. Uit het dichtbij buitenland zijn er heel veel zakenvluchten. We moeten trachten om de dalperiodes in te vullen. Heel veel zakenhotels spitsen zich daarop toe. De zaak is permanent voorwerp van onze aandacht. We kunnen op dit vlak goed samenwerken met de hotelsector.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, ik ben heel tevreden met het uitgebreide antwoord en ook met de samenwerking tussen BIAC en Toerisme Vlaanderen. Die samenwerking is een stap in de goede richting, zeker wat de ontwikkeling van het potentieel in Azië betreft voor de Vlaamse kunststeden en het toerisme in Vlaanderen.

U stelde dat we de impact van toeristische informatie in Zaventem moeten relativeren. Dat kan zo wel zijn, maar het doet toch vreemd aan dat er in de luchthaven geen enkele brochure te vinden is over een Vlaamse kunststad. Als ik ergens op vakantie ga, vind ik in de luchthaven van een gastland of -regio altijd wel een plannetje of toeristische informatie. In onze luchthaven ligt er enkel informatie over Wallonië en Brussel. Dat blijft een pijnpunt, ook al moeten we de impact van die informatie relativeren.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik zal de discussie over dit onderwerp niet onnodig rekken, want mijn fractie is van plan om binnenkort een voorstel van resolutie in te dienen inzake het toeristische onthaal bij de toegangspoorten van Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sintobin, ik ben volop bezig met het onthaal in al zijn aspecten. We zullen de zaak heel grondig aanpakken.

Mijnheer Verstreken, ik heb het belang van toeristische informatie niet gerelativeerd. Ik heb me misschien niet voldoende zorgvuldig uitgedrukt. Ik wil het belang van een echt toeristisch onthaal in de luchthaven een beetje relativeren. Dat is iets anders. We moeten zoeken naar de meest efficiënte manier om informatie te verstrekken.

Als onze middelen onbeperkt zouden zijn, zouden we er natuurlijk ook een onthaal kunnen organiseren. Dat zou echter ontzettend veel geld kosten. Als we iemand een volle dagtaak van 7 uur per dag laten doen, dan moeten er toch twee personen worden aangeworven gelet op de afwezigheden bij vakantie enzovoort. Het zou dan trouwens nog een heel onvolkomen onthaal zijn.

We moeten zoeken naar de beste besteding van onze beperkte middelen. Ik onderschrijf volkomen dat het belangrijk is dat mensen worden geïnformeerd en dat er voldoende documentatie voorhanden is. We zullen zoeken naar de beste oplossing.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de actualisering van het Vlaamse premiebesluit voor de campingsector

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, enige tijd geleden bezocht u het recreatiedomein Hengelhof in Houthalen-Helchteren. U bestempelde het domein als een voorbeeld voor de manier waarop campings in de toekomst meer op de wensen van hun klanten zullen moeten inspelen. Volgens u wordt door de toeristen almaar meer waarde gehecht aan de belevingswaarde van de campings.

Tijdens uw werkbezoek kondigde u de oprichting aan van – nog – een werkgroep, en dat met het oog op de actualisering van het Vlaamse premiebesluit voor de campingsector. De conclusies van de werkgroep zouden voor de zomer klaar zijn – en dus ik neem aan dat dat het geval is –, waarna werk kon worden gemaakt van de aanpassing van het premiebesluit.

De bestaande premie mikte vooral op basiscomfortvoorzieningen en op voorzieningen in de infrastructuur. Er is echter een evolutie merkbaar bij de beleving op de campings. Toeristen zijn verwend en stellen almaar hogere eisen aan comfort en aan recreatiemogelijkheden. Campings die in deze toegevoegde waarde investeren, moeten volgens u ook de mogelijkheid krijgen om aanspraak te maken op de premies.

Mijnheer de minister, ter opvolging van de werkgroep kreeg ik graag antwoord op volgende vragen. Wat zijn de resultaten van de werkgroep? Werd het Vlaamse premiebesluit al aangepast? Zo ja, op welke manier? Zo nee, wanneer mogen we die aanpassing dan verwachten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de specifieke werkgroep Premiebesluit Kamperen, waarnaar wordt verwezen, bestaat uit terreinuitbaters, beroepsverenigingen, koepelfederaties, de campingfederatie CKVB, Kempen Campings, Vakantiegenoegens en Floreal Club. De werkgroep heeft driemaal vergaderd tussen maart en mei 2005. Tussendoor werd overlegd met Uniecamp, en in de maand oktober zal een gesprek plaatsvinden met de Vlaamse Kampeertoeristen VKT vzw.

Het ontwerp van besluit is klaar. Het werd uitgewerkt door de administratie Toerisme Vlaanderen en mijn kabinet. Het resulteert in een visie waarover een verregaande consensus werd bereikt met de sector binnen de voornoemde werkgroep. Er werden reeds adviezen ingewonnen over het ontwerp van besluit: het wetgevingstechnische, het taalkundige en het RIA-advies. Het ontwerp werd voorgelegd aan de cel Juridische Dienstverlening van de afdeling Kanselarij van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ik heb al deze adviezen recentelijk ontvangen.

Ik moet nog advies krijgen van de Inspectie van Financiën. Ik zal het ontwerp bijkomend voorleggen aan het technische comité van de Openlucht

Recreatieve Verblijven. Dat is een adviesorgaan voor de kampeerregelgeving dat bestaat uit deskundigen uit de sector, terreinuitbaters, beroepsverenigingen en koepelorganisaties. Als ik over al die adviezen beschik, zal ik het ontwerp van besluit ter principiële goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Regering.

Uiteraard gaat het nog maar om een ontwerp van besluit. Ik kan het dus onmogelijk al toelichten. Het moet nog aan de regering worden voorgelegd. Ik verklap u geen geheim door te zeggen dat het besluit zal tegemoetkomen aan de bestaande noden. Er wordt heel veel druk uitgeoefend op de sector, er wordt nogal wat gesaneerd en gemoderniseerd en er is sprake van schaalvergroting. Het besluit zal ook tegemoetkomen aan de moderne kwaliteitsvereisten inzake bedrijfsvoering. Natuurlijk zullen we ook maximaal technisch en juridisch vereenvoudigen. De administratieve lasten voor de ondernemer zullen eveneens vereenvoudigen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over reizigers met beperkte mobiliteit

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de derde editie van 'Brussel voor allen', een toeristische gids voor reizigers met een beperkte mobiliteit die de hoofdstad willen bezoeken, ligt in de boekhandel. Het boekje richt zich tot reisbureaus en organisatoren, tot aanbieders van vervoersdiensten of van logies en tot personen met een beperkte mobiliteit die specifieke informatie zoeken over een verblijf in de hoofdstad.

De gids biedt informatie over de toegankelijkheid van de verblijfsinfrastructuur, hotels, restaurants, winkelgalerijen, sporthallen en -terreinen en vrijetijds- of ontspanningscentra. Ook plaatsen die over een aangepaste inrichting beschikken voor mensen met een sensorische of auditieve handicap worden erin vermeld.

Met de gids 'Brussel voor allen' wordt een dubbel doel nagestreefd: informatie verstrekken aan reizigers met een beperkte mobiliteit en iedereen die met

toerisme te maken heeft, beter bewust maken van de problematiek.

Mijnheer de minister, bestaat een dergelijk initiatief ook op Vlaams niveau? Zo ja, wat houdt het concreet in? Zo neen, bent u dan van plan om een gelijkaardig initiatief te ontwikkelen? Past het in de beleidsoptie ‘toerisme voor allen’?

Bestaan er op Vlaams niveau nog andere initiatieven op het gebied van informatie gericht op reizigers met een beperkte mobiliteit?

Zijn er geen beleidsoverschrijdende initiatieven mogelijk? Ik denk bijvoorbeeld aan mobiliteit.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Sintobin. Ik heb over hetzelfde probleem, de toegankelijkheid van het toerisme voor personen met een handicap, al een schriftelijke vraag gesteld.

Op mijn vraag antwoordde u dat Toerisme Vlaanderen een actieplan Toegankelijkheid heeft uitgewerkt. Het heeft tot doel het verhogen van de vakantieparticipatie van personen met een handicap. Het actieplan kwam er na onderzoek over de toegankelijkheid voor personen met een handicap. Uit dat onderzoek bleek dat er twee knelpunten waren: de fysieke toegankelijkheid van de toeristische infrastructuur was onvoldoende en de betrouwbaarheid en gedetailleerde informatie over de mate van toegankelijkheid van het toeristische aanbod ontbrak.

Ik ben blij dat de Vlaamse overheid dit initiatief al heeft genomen in mei 2001 en dat u het actieplan zult blijven uitvoeren. Het is de bedoeling om de toegankelijkheid van de toeristische infrastructuur te verbeteren door financiële en technische ondersteuning te bieden aan de toeristische sector. Daarnaast wordt via sensibiliseren en vorming gewerkt aan de mentale toegankelijkheid. Zo werden bijvoorbeeld cursussen gegeven. Dat is heel positief.

Ik vernam uit uw antwoord op mijn schriftelijke vraag ook dat Toerisme Vlaanderen al veel initiatieven heeft genomen om te komen tot een harmonisatie van de toegankelijkheidsinformatie in Europa. Er werd een studie uitgevoerd naar die harmonisatie.

Het blijkt echter dat het heel moeilijk is om een Europese normering te ontwikkelen. Toerisme Vlaanderen heeft daarom zelf het initiatief genomen om samen met de Benelux-partners een gemeenschappelijk informatiesysteem te ontwikkelen. U vertelde me dat er een gemeenschappelijk charter zou komen. Hoever staat het daarmee?

Ik heb gezien dat er heel veel informatie en expertise in Vlaanderen en op Europees niveau bestaat, maar ik vraag me af hoe die informatie doorstroomt naar het publiek. Veel personen met een handicap zijn immers niet op de hoogte. Hoe kan de doorstroming van informatie worden bevorderd?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, ik pik graag even in op de vragen van de heer Sintobin en op de aanvullingen van mevrouw Stevens. De minister en Toerisme Vlaanderen hebben al heel wat initiatieven genomen op het vlak van toegankelijkheid. Zo kwam er in het licht van Brugge Culturele Hoofdstad 2002, een toegankelijkheidsgids. In Oostende heeft de Commissie voor Personen met een Handicap, onder leiding van de werkgroep Basiel voor personen met een handicap, ook een gids uitgegeven over de toegankelijkheid van horecazaken, hotels, commerciële activiteiten en toeristische plekken zoals musea.

Er is dus al heel wat gebeurd, maar het klopt dat er niet altijd sprake is van harmonisatie. Natuurlijk moeten zulke gidsen ook up-to-date zijn, zodat ze betrouwbaar blijven. Een gids die alle initiatieven in Vlaanderen bundelt, zou niet slecht zijn. Tot nog toe bleef het vooral bij eenmalige, losse projecten. Een gids is immers duur en vaak is er onvoldoende personeel beschikbaar. De samenstelling van de gids voor Brugge nam 2,5 jaar in beslag. Een honderdtal vrijwilligers hebben eraan meegewerkt. Het kostenplaatje bedroeg 250.000 euro of 10 miljoen frank, verspreid over drie jaar. De website wordt omwille van personeelsgebrek niet up-to-date gehouden. Dat is jammer, want via een kleine ingreep kunnen dergelijke projecten beter worden. Natuurlijk is er ook de website www.toegankelijkheid.be. Die is een stap in de goede richting, maar het kan beter.

Mevrouw Stevens wees op een Benelux-initiatief. Ik was daarvan nog niet op de hoogte. De ontwikkeling

van een dergelijk initiatief is natuurlijk een goede zaak.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het klopt dat ik inzake deze problematiek reeds een schriftelijke vraag van mevrouw Stevens uitvoerig heb beantwoord. Daarin heb ik ook de link gelegd met de OSSATE-conferentie. Ik heb gewezen op het gebrek aan Europese harmonisatie en ik heb meegedeeld welke initiatieven Toerisme Vlaanderen reeds heeft genomen.

Op Europees vlak verloopt de harmonisatie niet goed. Het is daarom dat we het initiatief hebben genomen om een aantal zaken alvast op Benelux-niveau te normeren. Het is en blijft uiteraard de bedoeling dat er Europese normen komen en dat de informatie zo uniform mogelijk wordt.

Mijnheer Sintobin, sinds 2001 bestaat er al een Vlaams initiatief. Toerisme Vlaanderen werkt sindsdien aan een actieplan 'toegankelijkheid'. Daarin werden diverse concrete projecten opgenomen. Er werden ook een pak acties ondernomen op het vlak van de sensibilisatie en de ondersteuning van de toeristische sector, ook op het vlak van infrastructuur. Jaarlijks worden aanzienlijke premies verstrekt voor de aanpassing van de infrastructuur, zowel privé als publiek. De sensibilisatie gaat onverminderd verder.

Ik benadruk dat drie instrumenten werden ontwikkeld ten behoeve van de informatieverstrekking. Er is het infopunt Toegankelijk Reizen, dat sinds 2001 gratis informatie biedt op maat van de gebruiker over de toegankelijkheid van zijn vakantiebestemming. Het infopunt bevindt zich in de kantoren van Toerisme Vlaanderen. De webstek van het infopunt, www.toegankelijkreizen.be, bundelt zo veel mogelijk nuttige informatie voor de reiziger met een handicap.

Een ander instrument heeft ook betrekking op online-informatie. Ik heb een paar uitdraaien meegebracht waaruit blijkt dat het heel goede en degelijke websites betreft. De eerste is van de 'Toegankelijk Vlaanderen'-databank. Het is natuurlijk belangrijk dat zo veel mogelijk lokale initiatieven worden aangesloten op die databank en er ook een link krijgen, zodat niet telkens opnieuw dezelfde kosten en investeringen moeten worden gedaan. Ik waardeer natuurlijk dat er plaatselijke initiatieven worden genomen, maar het is belangrijk dat de krachten worden gebun-

deld, dat de informatie wordt uitgewisseld en dat er links worden gecreëerd.

Het interregionale Libretto-project voor de inzameling van toegankelijkheidsinformatie, is uitgemond in de operationele 'Toegankelijk Vlaanderen'-databank met gedetailleerde objectieve onderzoeksresultaten over de toegankelijkheid van toeristische verblijfsinfrastructuur, musea, sportaccommodatie, gemeentehuizen, enzovoort. Die informatie is raadpleegbaar op de website www.toevla.be. Toerisme Vlaanderen participeert financieel aan de uitbouw van de databank. De website is bovendien viertalig. Het is een heel goed informatie-instrument. Natuurlijk kan alles beter en als u suggesties hebt om er meer informatie onder te brengen of om andere links tot stand te brengen, dan zijn die welkom. Het is volgens mij vooral nodig om de krachten in Vlaanderen te bundelen.

Voortbouwend op de betrouwbare en gecontroleerde informatie uit de 'Toegankelijk Vlaanderen'-databank, wordt er gewerkt aan het concept voor een nieuw toegankelijkheidslabel voor de toeristische sector. Ik wil toch ook mededelen dat een dergelijk label belangrijk zou zijn. We gaan bij de uitwerking van al die projecten rekening houden met de noden van de diverse handicaps: motorische, visuele, auditieve en mentale handicaps en met astma en allergieën en dergelijke.

Uw derde vraag is zonder voorwerp in het licht van het antwoord dat ik gaf.

Er bestaan nog andere initiatieven. Er is de databank en de website www.toevla.be, waar ik al naar verwees. De coördinatie van die databank wordt gesubsidieerd vanuit Gelijke Kansen. Ze bevat niet alleen toegankelijkheidsinformatie over toeristische gebouwen, maar ook over gemeentehuizen, OCMW's, sportcentra, zwembaden enzovoort.

Er zijn beleidsoverschrijdende initiatieven mogelijk. Er wordt in de vraag verwezen naar mobiliteit. De nadruk in ons actieplan Toegankelijkheid ligt op het toeristische verblijfsaanbod, toeristisch-recreatieve projecten en op toeristische informatiekantoren. Maar ook andere domeinen zijn belangrijk voor de toerist. Ik denk aan cultuur, mobiliteit enzovoort. Vandaar dat het infopunt Toegankelijk Reizen en de databank Toegankelijk Vlaanderen informatie verschaffen over alles wat de toerist aanbelangt, ook de toegankelijkheid van vervoer, musea, assisten-

tie enzovoort. De databank Toegankelijk Vlaanderen gaat nog een stap verder en bundelt informatie over zo veel mogelijk aspecten die de burger met een handicap aanbelangen, zoals toegankelijkheid van gemeentehuizen, sportinfrastructuur, OCMW's enzovoort.

Het initiëren van labels is zeker nuttig, zo niet noodzakelijk, om de toerist een toegankelijk totaalproject te kunnen aanbieden.

Mijnheer Verstreken, het charter wordt nog besproken. Ik pleit voor zo veel mogelijk samenwerking; anders besteden we nodeloos middelen aan dezelfde zaken. De Vlaamse overheid pakt dit met de steun van Gelijke Kansen al heel behoorlijk aan. Dat kan het best door links gebeuren, zodat we niet steeds dezelfde zaken in kaart brengen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Het was natuurlijk niet mijn bedoeling om erop te wijzen dat er nog geen initiatieven bestaan. Ik weet dat wel.

U verwijst naar websteaks en databanken. De vraag blijft in hoeverre deze databanken en websteaks bekend zijn bij de beoogde doelgroep.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik dank u voor uw uitgebreide antwoord, mijnheer de minister. Ik ben zeer blij te horen dat er zoveel initiatieven bestaan. Ik wil wel waarschuwen voor wildgroei. We moeten steeds op de hoogte blijven van wie wat doet.

Ik denk dat de informatiedoorstroming ook op het grote publiek gericht moet zijn, en niet alleen binnen de reissector mag blijven.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik deel de zorgen van zowel de heer Sintobin als mevrouw Stevens.

We moeten hier zo veel mogelijk aandacht aan schenken en promotie voeren. Ik heb het gevoel dat er via de organisaties, via de sociale dienstverlening in de gemeenten, de OCMW's enzovoort voldoende bekendheid aan wordt gegeven. Ik heb de indruk dat de mensen weten dat dit op een heel professionele manier gebeurt en dat de databanken en de verstrekte

informatie heel interessant zijn voor mensen met een handicap.

Alles kan altijd beter. De vragen hier kunnen er misschien ook toe bijdragen dat de problematiek meer bekendheid krijgt. Wie niet geïnformeerd is, kan natuurlijk geen gebruik maken van de bestaande diensten. Toerisme Vlaanderen doet zijn best om dat op de best mogelijke manier te promoten.

Zoals u zegt, mevrouw Stevens, is het geen zaak van toerisme alleen. Daarom precies wordt er ook samengewerkt met de organisaties van mensen met een handicap. Ik ben er zeker van dat zij op de hoogte zijn van de initiatieven op dit vlak. Naar mijn aanvoelen bestaat er over de toegankelijkheidsinformatie tevredenheid, ook al kan alles beter en zijn er altijd suggesties mogelijk.

De informatieverstrekking gebeurt heel objectief en zorgvuldig. De informatie is betrouwbaar: ze wordt verzameld en gecontroleerd door professionele krachten op basis van grondig onderzoek ter plaatse door speciaal opgeleide mensen. We streven ernaar, in samenwerking met Gelijke Kansen, de lokale overheden en de sector, om zo veel mogelijk informatie te verstrekken. Uiteraard gaan we door met het ondersteunen en subsidiëren van het toegankelijk maken in de letterlijke, fysieke betekenis, maar ook op andere manieren voor mensen met andere handicaps.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toeristische webstek www.visitbrussels.be

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de webstek www.visitbrussels.be is in handen van Toerisme Vlaanderen. Dit heeft ook de Brusselse minister Cerexhe, bevoegd voor zaken-toerisme, ontdekt. Hij is daar blijkbaar zo boos over dat hij overweegt om gerechtelijke stappen te ondernemen om het adres in handen te krijgen.

Wie de webstek bezoekt, komt terecht op de webstek van Toerisme Vlaanderen en krijgt er niet enkel

informatie over Brussel, maar ook en vooral, over de rest van Vlaanderen. De webstek nodigt alle surfers uit om hun vrije tijd in Vlaanderen door te brengen. Wie naar de webstek surft, wordt geconfronteerd met een grote foto van de Halletoren van Brugge. Ook binnen de webstek wordt de surfer aangeraden om te komen genieten van de Vlaamse kust, de Vlaamse landschappen of de Vlaamse wandelroutes. Verder op de webstek volgt er info over Brussel als een van de Vlaamse kunststeden.

Volgens mevrouw Winkler, woordvoester van Toerisme Vlaanderen, werd dit adres al jaren geleden geregistreerd. Mevrouw Winkler stelt terecht dat toerisme en cultuur bevoegdheden zijn van de gemeenschappen.

Enige jaren geleden schonk Toerisme Vlaanderen al eens het adres www.belgien.be gratis weg aan de federale overheid. Wat met www.visitbrussels.be zal gebeuren, is voorlopig nog onduidelijk. Het lijkt erop dat de verontwaardiging van minister Cerexhe is ingegeven door de wens om het Brusselse toerisme krampachtig in Franstalige handen te houden.

Ik veronderstel dat we hier in de commissie allemaal op dezelfde golflengte zitten, maar toch zou ik graag antwoord krijgen op de volgende vragen. Werd Toerisme Vlaanderen al gecontacteerd door minister Cerexhe? Is er al een gerechtelijke procedure opgestart? Wat is de huidige stand in dit dossier? Wat is uw standpunt betreffende dit dossier, mijnheer de minister?

De selectieve verontwaardiging van minister Cerexhe is ingegeven door de wens om het Brusselse toerisme krampachtig in Franstalige handen te houden, veel eerder dan door een echte visie op toeristisch beleid in de hoofdstad. Dat zou nochtans de eerste bekommernis moeten zijn. Alleen een positieve samenwerking met de essentiële partner die de Vlaamse Gemeenschap is, kan het Brusselse toerisme ten goede komen. Dat vereist natuurlijk een andere opstelling dan die van vandaag, namelijk een die de Vlaamse Gemeenschap als volwaardige partner op voet van gelijkheid met de Franse Gemeenschap in Brussel betreft bij het toeristische beleid. Mijn belangrijkste vraag is deze: bestaat er gestructureerd overleg tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap over het toeristische beleid in Brussel?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het doet me deugd dat de heer Sintobin citeert uit de persmededeling van

de Brusselse CD&V bij monde van staatssecretaris Grouwels. Ze heeft bijna letterlijk hetzelfde gezegd. Het is goed dat er ook af en toe wordt gekeken naar andere partijen. Er mag inderdaad niet krampachtig gekeken worden naar de zaken zoals u hebt aangehaald, mijnheer Sintobin.

Waarom zou Toerisme Vlaanderen geen gebruik mogen maken van de webstek? Ze hebben de naam tenslotte jaren geleden al laten registreren. De webstek moet een toeristische invulling krijgen. Toerisme is nu eenmaal een gemeenschapsbevoegdheid en die stopt niet in Brussel.

Ik wil even verwijzen naar de beleidsnota op pagina 11: 'Vlaanderen zal ten volle zijn bevoegdheden waarmaken in de hoofdstad, en erop toezien dat het Vlaamse beleid niet stopt aan de gewestgrenzen, maar onverkort toegepast wordt in Brussel.' Brussel is met andere woorden ook de toegangspoort tot Vlaanderen en heeft een hefboomfunctie om Vlaanderen op de internationale kaart te zetten. Dat neemt niet weg dat Brussel een belangrijke plaats moet krijgen in het Vlaamse toeristische beleid. Daarvoor moet worden samengewerkt met de Brusselse instanties. Kunt u zich daarin vinden, mijnheer de minister?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: We geven nu een rondje evidenties. Ik kan me niet voorstellen dat de minister zou zeggen: we laten dit instrument varen. Het is nogal duidelijk dat Brussel de toegangspoort tot Vlaanderen is.

Ik wist niet goed waar ik het moest inbrengen, maar ik zal nu maar mijn verhaal doen over Shanghai. We komen altijd terecht bij China, mijnheer de minister. Koksijde kreeg bezoek van de plantsoendienst van Shanghai. De stad heeft 16 miljoen inwoners. Er werken 10.000 personeelsleden bij de plantsoendienst. Zij hebben onze gemeente niet gevonden via Brussel, maar via de paardenvisser van Oostduinkerke die op de Floraliën stond. Ze hebben alle steden in Europa bezocht, én Koksijde voor zijn Flor Kos. We moeten blikvangers gebruiken. Voor Vlaanderen is dat Brussel. Ik vermoed dat we het daar allemaal over eens zijn. Ik denk dat dit nog belangrijker is dan de poort van Zaventem.

Ik wou hier vooral het woord nemen om eventueel ook te kunnen reageren op uw antwoord, mijnheer de minister, maar het zal waarschijnlijk niet nodig zijn.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Sintobin, ik zie dat u een aandachtig lezer van De Morgen bent. Ik citeer staatssecretaris Grouwels: 'Het lijkt erop dat deze selectieve verontwaardiging is ingegeven door de wens om het Brussels toerisme krampachtig in Franstalige handen te houden.' U citeert haar letterlijk. Als u nog eens iets citeert, kunt u misschien de bron vermelden, zoals de heer Verstreken terecht aanhaalde.

Het antwoord op uw twee vragen onder punt één is tweemaal 'neen'. Het antwoord op uw tweede vraag is: alles blijft zoals het is. Het antwoord op de derde vraag is: Toerisme Vlaanderen is de rechtmatige eigenaar van het adres. Het antwoord op de vierde vraag is 'neen'.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Wat de vierde vraag betreft, wordt daar dan nog verder werk van gemaakt? Of laat u alles zoals het is?

Minister Geert Bourgeois: Toerisme is een gemeenschapsbevoegdheid. Ik heb eerder vandaag al gezegd dat ik alles in het werk zal stellen om daar een goed onthaal te organiseren. Ik zie ook dat het Brusselse Gewest pogingen doet om Toerisme binnen te halen als een gewestelijke bevoegdheid, wat het niet is. Ik stel voor dat Vlaanderen daar volwaardig zijn bevoegdheid uitoefent. Trouwens, ik kan moeilijk in overleg gaan met de Franstalige Gemeenschap, aangezien zij haar bevoegdheden gedelegeerd heeft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over ontwikkelingshulp aan Marokko en de rechten van de vrouw aldaar

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, Marokko behoort tot de geprivilegieerde landen voor Vlaamse ontwikkelings samenwerking. De Belgische ontwikkelings

samenwerking heeft in Zuid-Marokko een project lopen waar de nadruk ligt op de emancipatie van de vrouw in de Marokkaanse samenleving. Dit blijkt in de praktijk niet zo evident te zijn.

In Ouarzazate werkt de Belgische tak van Ontwikkelingssamenwerking aan een project voor drinkbaar water. Ons land spendeert daar 70 percent van de 10 miljoen euro van het desbetreffende ontwikkelingsfonds aan dit land. Tegelijk met deze financiële hulp legt ons land zich ook toe op de emancipatie van de Marokkaanse vrouw. De jonge koning Mohammed VI heeft een codex opgesteld waarin de gelijkheid tussen man en vrouw wordt vastgelegd. Dit is in de praktijk echter niet zo vanzelfsprekend. De gewoonten zijn in geen geval gewijzigd.

Volgens een expert zullen er nog jaren nodig zijn vooraleer de principes in de mentaliteit geïntegreerd zijn. Hij voegt eraan toe dat er 'de laatste tijd zelfs heel wat spanningsvelden ontstaan en dat de Marokkaanse pers niet nalaat om tegen hulpverenigingen die voor de vrouw opkomen te ageren'.

Illustratie van dergelijk vertoon vinden we terug in de kashba van Taourit, in het centrum van Ouarzazate. Tijdens een bezoek in 2004 hebben koning Albert II en koningin Paola daar een 'multifunctioneel platform voor de vrouw' ingehuldigd. Er zou voornamelijk medische en sociale hulp worden verleend. Het hele project trappelt ter plaatse. Pikant detail: men is vlug-vlug enkele figuranten gaan ronselen voor een 'acte de présence'.

Federaal minister De Decker liet zich ter plaatse zelfs ontvallen dat het 'multifunctionele vrouwenplatform een typisch voorbeeld is van samenwerking die niet functioneert, omdat de autoriteiten niet willen dat ze functioneert'. Ik haal deze feiten uit de federale context enkel en alleen aan ter illustratie van wat er in de Marokkaanse maatschappij leeft. Voor wat de Vlaamse bevoegdheden betreft, zal dit wel niet anders zijn.

Veel organisaties richten zich echter tot vrouwen op het platteland en trachten hen via het opzetten van coöperatieve verenigingen uit de ongeletterdheid te halen. De vrouwen beschikken effectief over weinig middelen om een micro-onderneming op te zetten. Maar het potentieel en de wil zijn er zeker. Zo kunnen begeleidingsmaatregelen, vorming en sensibilisering van hun omgeving en de ontwikkelingsoperatoren bijdragen tot de creatie van een gunstig

klimaat voor de economische activiteit van de vrouw. Die economische activiteit van de vrouw brengt sociale veranderingen teweeg die een repercussie hebben op maatschappelijk vlak en op haar eigen leven. Hun activiteit genereert directe en indirecte werkgelegenheid. Op het niveau van het gezin merkt men op dat het grootste deel van hun inkomen besteed wordt aan de verbetering van de levensomstandigheden van het hele gezin. De kinderen krijgen een betere voeding. De hygiëne en gezondheid verbeteren. De woongelegenheden worden comfortabeler en beter uitgerust, en vooral: de kinderen hebben een grotere scholingskans.

In 2004 werd al heel wat geld geschonken aan verenigingen die zich bezighouden met de alfabetisering en de opleiding van de vrouwen. Zo ook werden fondsen besteed aan de microfinanciering van kleinschalige projecten waar vrouwen het middelpunt vormen van de onderneming.

Mijnheer de minister, in uw beleidsnota stelt u dat u de activiteiten in Marokko een nieuwe oriëntatie zult geven en dat u hierbij uitsluitend met niet-gouvernementele organisaties zult werken. Wat moeten wij ons hierbij voorstellen? Zijn er intussen al concrete

samenwerkingsverbanden opgezet, en zo ja, met wie?

Deelt u de zorg van uw federale collega, minister De Decker, om een concrete invulling te krijgen van de geboden ontwikkelingshulp? Hoe wilt u dit aanpakken? Welke samenwerkingsakkoorden hebben er sedert uw aantreden als minister ingang gevonden? Hebt u al enige feedback gekregen over de realisatie van een en ander? Welk budget werd er al besteed? Hebt u ook het principe van de gelijkheid tussen man en vrouw opgenomen in uw protocol voor de samenwerking met lokale organisaties?

Hebt u al feedback gekregen over de resultaten van de middelen besteed aan de zogenaamde vrouwenprojecten? Is er een positieve evolutie waar te nemen met betrekking tot de echte emancipatie van de vrouw? Onderschrijft u de stelling van minister De Decker, met name dat het multifunctionele vrouwenplatform een typisch voorbeeld is van samenwerking die niet functioneert omdat de autoriteiten niet willen dat ze functioneert?

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, het stemt me heel tevreden dat de heer Vrancken zo sterk overtuigd is van de rol van vrouwen in de ontwikkeling. De minister heeft vorig jaar al verschillende keren verwezen naar de rol van vrouwen bijvoorbeeld in kleine ondernemingen. Daar hoef ik niet verder op in te gaan.

Ik wil u suggereren, mijnheer Vrancken, om uw bronnen te vermelden, zeker als het om Belgische voorbeelden gaat. U spreekt van experts, maar het is interessanter als u een krant of een persoon bij naam noemt.

Ik wil aansluiten bij de vragen. Het is goed om in deze commissie wat concreter over Marokko te spreken, dat is nog niet zo vaak gebeurd. Zoals bij iedere vorm van ontwikkelingssamenwerking moet het parlement een evaluatie maken van het beleid.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, Marokko en specifiek die vrouwenprojecten waren een van de dada's van een vorige minister. Als ik het goed heb, is de situatie intussen gewijzigd. Marokko wordt niet meer behandeld als een ontwikkelingssamenwerkingsland, maar wel als een land waar wij interesse voor hebben. Ik ondersteun die visie volledig. Marokko is geen ontwikkelingsland, we mogen het dan ook niet op die manier beschouwen. Het verwondert me dat we opnieuw een beetje in die terminologie vervallen, maar u zult dat wel rechtzetten.

Het interesseert me wel welke samenwerking u mogelijk acht. Na een periode van ontwikkelingssamenwerking hebben we in uw beleidsnota gelezen dat u niet van plan was om de relatie te verbreken. Ik meen dat dit inderdaad een wijze beslissing is. In de eerste plaats is Marokko een land met een zeer rijke cultuur. In de tweede plaats hebben we hoe dan ook een band met het land, alleen al via de grote Marokkaanse gemeenschap in ons land. Belgen van Marokkaanse origine hebben al dan niet een dubbele nationaliteit. Ik denk echt – ik heb dat zelf ondervonden – dat we de Marokkanen hier pas goed kunnen begrijpen als we hun land kennen. Dat is niet uw bevoegdheid of taak maar we moeten er allemaal aan werken. Daarom moeten we in ons Vlaams buitenlands beleid aandacht besteden aan Marokko. We kunnen pas respect opbrengen voor de Marokkanen hier als

we hen in hun eigen land hebben leren kennen, weten hoe ze daar leven en wat ze vertegenwoordigen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, zoals de heer Loones zegt, heb ik ervoor geopteerd om de strategie met betrekking tot Marokko grondig te herzien. In het licht daarvan zijn er geen nieuwe projecten voor ontwikkelingssamenwerking goedgekeurd, wat niet belet dat Marokko een prioritaire partner blijft voor Vlaanderen, maar dan onder de vorm van een volwaardige bilaterale relatie.

In 2005 zijn we begonnen met de inventarisatie van alle bestaande en gewenste vormen van samenwerking tussen Vlaanderen en Marokko. De 23 projecten die liepen tussen 2002 en 2004 werden goedgekeurd en verder gevolgd. Al die projecten hebben tot doel kansen te creëren voor vrouwen in onderwijs, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Vlaanderen werd door Catalonië uitgenodigd om zich te engageren in een samenwerkingsproject in Marokko dat door het regionale samenwerkingsverband van de vier motoren voor Europa – Catalonië, Baden-Württemberg, Rhône-Alpes en Lombardije – in januari 2006 in Marokko wordt uitgevoerd. Dit project past in de beleidsagenda van Catalonië voor samenwerking met het euromediterrane bassin.

Naar aanleiding van de zending van de minister-president in januari 2006, op uitnodiging van Catalonië, zal een nota worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering met de bedoeling het bilaterale beleid ten aanzien van Marokko te expliciteren. Mevrouw Poleyn, dat zal ons inderdaad de gelegenheid bieden om hier te gelegener tijd te discussiëren over het Vlaamse buitenlandbeleid ten opzichte van Marokko, dat inderdaad andere klemtonen zou moeten leggen, en niet het minst een culturele. De heer Loones wees daar al op. Terzake zijn er heel wat interessante mogelijkheden, die moeten worden waargemaakt door de diverse functioneel bevoegde ministers. Andere vakministers zullen ongetwijfeld net zo zeer geïnteresseerd zijn in die samenwerking.

Marokko blijft een prioritaire partner voor Vlaanderen, maar dan in een volwaardige bilaterale relatie en niet langer in de vorm van ontwikkelingssamenwerking. Met het oog op een grondige herziening van de strategie met betrekking tot Marokko werden

geen nieuwe projecten goedgekeurd in het kader van ontwikkelingssamenwerking. Er is geen protocol terzake.

Wat uw bijkomende vraag betreft, mijnheer Vrancken, is het me niet mogelijk om daar nu een antwoord op te geven. Die vraag was niet vooraf meegedeeld en ik kan niet zomaar antwoorden wanneer het gaat over de evaluaties van de 23 projecten. Ik heb daar nu geen zicht op, maar als u daar een schriftelijke vraag over stelt, dan zal ik u daarop een antwoord geven. Nu heb ik terzake echter onvoldoende informatie bij.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zullen deze zaak verder evalueren. Ik zal mijn vijfde vraag dan ook opnieuw indienen als een schriftelijke vraag, om daar meer concrete antwoorden op te krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de nood aan meer ruimte voor recreatiegebieden in de ruimtelijke structuurplanning

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag behelst een erg belangrijk en heel breed domein. Ik wil dus alleen een inleiding geven en een eerste visie van het parlement op uw verklaringen in de pers, die we met veel belangstelling en plezier hebben gelezen. Dan heb ik het over De Standaard van 30 september. U hebt opnieuw een aantal bakens uitgezet, maar ook twee pijnpunten aangehaald. Eén daarvan wil ik vandaag kort behandelen, namelijk de ruimtelijke ordening.

Ik citeer letterlijk uit het Belga-bericht: 'Daarnaast wil minister Bourgeois nog twee pijnpunten aanpakken, in overleg met zijn collega's. Met Dirk Van Mechelen van Ruimtelijke Ordening kijkt hij naar de ruimtelijke uitbreidingsplannen van de sector.' Dat is nu precies één van onze grote thema's. In de vorige zittingsperiode hebben we terzake meermaals

gesprekken gevoerd in deze commissie met de toenmalige minister van Toerisme. Het ging toen over ruimtelijke ordening en de hotelsector, ruimtelijke ordening en recreatie en vrijetijdsbesteding, en ruimtelijke ordening en kampeerterreinen.

Tot mijn zeer grote voldoening zie ik dat u beseft dat precies op die domeinen moet worden gewerkt. Daarom vraag ik u op welke wijze dit zal worden aangepakt. Dit is een zo belangrijk thema dat er een bepaalde strategie nodig is. Het kan niet anders of de ruimtebalans, die is vastgelegd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, zal op de een of andere wijze moeten worden aangepast. Als ik het me goed herinner, is er terzake in de vorige periode een werkgroep georganiseerd. Die is echter een stille dood gestorven, tenzij ik me vergis.

Verder heeft men het wat de kampeersector betreft, overgelaten aan de provincie om iets los te wrikken, in overleg met de gemeenten. Dat is echter met een sissert afgelopen. Een paar weken geleden vernamen we dat de provincie terzake de handdoek in de ring heeft gegooid. Het gaat zeer specifiek over die kampeerterreinen die het voorwerp worden van speculatie. Men kan het zelfs geen speculatie meer noemen: recreatiegrond kan worden bezet door een klein tentje, maar net zo goed door vissershuisjes – ook wel eens witte producten genoemd – of zelfs door appartementsblokken als tweede verblijfsbewoning. Dat zou men althans van plan zijn. Dat heeft echter protest uitgelokt. Dit is een ruimtelijkeordeningsprobleem. Ik lees dat u in de huidige omstandigheden een bepaalde verantwoordelijkheid bij de gemeenten legt. De gemeenten hebben echter geen wapen om dit te doen. Er is sprake van recreatiezones. Daarbij valt er zeer moeilijk af te bakenen. Er moet een bijkomend instrument van ruimtelijke ordening komen dat dit toelaat, dat meersoortige bestemmingen binnen recreatiezones toelaat.

Dan zijn er de hotels, waarvan de goede ligging, leidt tot onmogelijk hoge speculatieve prijzen. We zullen dus hoe dan ook hotelzones moeten afbakenen. Ook dit moet gebeuren binnen de huidige recreatiezones. We kunnen niet de hooggewaardeerde woonzones van bestemming doen veranderen daarvoor. Ook dat zal een discussie zijn.

Dan zijn er de domeinen voor recreatie en vrijetijdsbesteding. Dan heb ik het niet alleen over golf. Dit

kan niet anders dan komen van landbouwzones, waar men zal moeten komen tot gemengde functies.

Ik stel dit alles zeer schematisch voor, maar ik wil deze onderwerpen aanhalen om er uw eerste visie op te horen. Ik had dit niet gevraagd als uw verklaringen over het aanpakken van de pijnpunten me er niet toe hadden aangezet. Het zou ons zeer interesseren mocht u uw werkwijze terzake al even kunnen toelichten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik heb inderdaad op een persconferentie een actieplan aangekondigd, dat in de startblokken staat, om toerisme meer vanuit een economisch standpunt te gaan benaderen en een aantal impulsen te geven op een aantal terreinen.

Dat plan bestaat uit vijf delen. Er is investeren in toerisme. Dan heb ik het over de eigen infrastructuur, maar ook over de privé-infrastructuur waar we subsidiërend optreden. Er is het versterken van het toeristisch ondernemen. Er is de ruimte voor toerisme. Er is het nog meer promoten van de kwaliteitsbestemming Vlaanderen in het buitenland. Daarnet hadden we het daar al even over, toen we het hadden over het Kunststedenactieplan. Er is, ten slotte, de tewerkstelling in de sector. Er blijkt immers dat in de horeca duizenden vacatures niet worden ingevuld. Zo zijn er nog een aantal sectoren in Vlaanderen. Gezien het vrij grote aantal werklozen, lijkt het me abnormaal dat we er niet in slagen die vacatures in te vullen.

Daarover ga ik een rondetafelconferentie organiseren met minister Vandenbroucke, de horeca, de VDAB, de vakbonden en de werkgevers, om te bekijken hoe we dit kunnen aanpakken en ervoor kunnen zorgen dat die vacatures voldoende worden ingevuld. Het is immers zo dat er in West-Vlaanderen voor elke kandidaat die wil werken in de horeca, drie vacatures zijn. Het gaat dus wel degelijk over een knelpuntberoep.

Dit is dus een totaalplan dat ik gestalte tracht te geven om het toeristisch ondernemen meer impulsen te geven. Dat is een invalshoek waaraan ik steeds meer aandacht geef. Voor de toerist is toerisme een belevenis. Voor ons en voor de andere overheden – lokaal en provinciaal – en de sector is het zaak deze sector, die groeit en bloeit, nieuwe impulsen te geven. De sector vertegenwoordigt meer dan 5,5 percent van

de tewerkstelling en een besteding van 3,7 miljard euro. Het is mijn ambitie dat nog te doen groeien.

Een van de aspecten hierbij is ruimte. Met het RSV is heel wat afgediscussieerd en ook heel wat vastgelegd. Zo ging er 750.000 hectare naar landbouw – u kent de problematiek – en werd er vastgelegd voor natuur, recreatie, wonen en ondernemen. Het is echter mijn aanvoelen dat toerisme te weinig aan bod is gekomen bij die vroegere benadering van de ruimtelijke structuurplannen. Ik wil dat in het nieuwe RSV, tot 2020, de invalshoek van het toerisme wel in rekening wordt gebracht.

Een aantal pijnpunten zijn hier al aan bod gekomen. Zo is er het plattelandstoerisme: een sector die in volle ontwikkeling is. In andere landen neemt die vaak een heel hoge vlucht. Hier botsen we echter nog vaak op ruimtelijke beperkingen. Daarom heb ik dat op de agenda gebracht van een interdepartementaal overleg onder leiding van de minister-president, die bevoegd is voor plattelandsbeleid en landbouw. Daarbij is onze invalshoek dat er ook ruimte moet zijn voor toerisme op het platteland. Daar zijn we volop mee bezig, maar dat valt een beetje buiten het bestek van uw vraag.

Ik heb gevraagd aan Toerisme Vlaanderen een wetenschappelijk onderbouwde voorbereiding te maken met betrekking tot het RSV en dus te zorgen voor een volledige sectorale bijdrage van de toeristisch-recreatieve sector. Zo zullen we voorbereid zijn wanneer die plannen voorliggen en de interdepartementale, lokale en provinciale bijdrages worden geleverd. In het kader daarvan is Toerisme Vlaanderen van start gegaan met een onderzoek naar ruimte voor toerisme en recreatie in Vlaanderen, het zogenaamde RuiTeR-project. Dit moet leiden tot het bepalen van een ruimtelijk wensbeeld voor toerisme en recreatie, het in kaart brengen van toekomstige ruimtebehoefte en het formuleren van ruimtelijke aanbevelingen. Daartoe gaan we vijf stappen zetten.

Een eerste stap is het afbakenen van de toeristische en recreatieve activiteiten waarvoor de ruimtebehoefte zal worden gemeten, net als het bepalen van wat als recreatief medegebruik wordt beschouwd. Een tweede stap is het opmaken van een gebiedsgerichte inventaris voor alle te analyseren recreatieve en toeristische activiteiten, zowel zone-eigen als zonevreemd. Het bestaande toeristisch-recreatieve aanbod moet kwantitatief en ook kwalitatief in beeld worden gebracht. Een derde stap is het inschatten van de toekomstige ruimtebehoefte voor toerisme

en recreatie, aan de hand van ontwikkelingsscenario's waarin de trendmatige uitgangspunten voor schattingen van de ruimtebehoefte per toeristisch-recreatieve activiteit worden geformuleerd. Ook zullen er ontwikkelingsscenario's worden uitgewerkt en moet het beleid worden geanalyseerd. Dit moet resulteren in een gebiedsgerichte inschatting van de toekomstige ruimte die exclusief of in hoofdgebruik nodig is voor toerisme en recreatie. Een vierde stap is het opmaken van een ruimtelijk wensbeeld voor toerisme en recreatie in Vlaanderen. Een vijfde stap is het analyseren en evalueren van het ruimtelijk beleid en de regelgeving die een invloed hebben op het recreatieve medegebruik.

Het RuiTeR-project is in augustus 2005 van start gegaan en moet midden 2006 worden afgerond. Na deze studie zal worden nagegaan of het resulterende ruimtelijke wensbeeld voldoet en welke beleidsaanbevelingen er zullen worden gevolgd. In dit kader is het mogelijk dat er nog bijkomende onderzoeken noodzakelijk zijn. De resultaten moeten eveneens worden voorgelegd aan de diverse toeristische sectoren, om te komen tot een ondersteund ruimtelijk wensbeeld. Dit wordt al deels opgevangen door de tussentijdse resultaten van de RuiTeR-studie terug te koppelen in de stuurgroep van het Steunpunt Toerisme en Recreatie. De resultaten zullen Toerisme Vlaanderen ondersteunen tijdens de onderhandelingen over het RSV 2020. Ze vormen eveneens een antwoord op de vraag die de minister van Ruimtelijke Ordening in zijn beleidsnota stelde. Hij vroeg namelijk aan alle sectoren om de onderhandelingsgesprekken met betrekking tot het RSV 2020 grondig en wetenschappelijk voor te bereiden.

Dan is er nog het aspect van de ruimte voor kampeerplaatsen die onder druk komt te staan. We stellen regelmatig vast dat campings van bestemming veranderen. Aan de kust verdwijnen meer dan 1100 kampeerplaatsen. De eigenaars kiezen voor de bestemming die de grootste opbrengst garandeert. Niettemin moeten we ervoor zorgen dat alle vormen van toerisme behouden kunnen blijven, zeker het zeer democratische kamperen dat ook voor jongeren heel vaak de opstap is naar toerisme. We moeten er dan over waken dat die vorm van toerisme niet verdwijnt of zo elitair wordt zodat die niet meer beantwoordt aan wat we normaal gezien verwachten van kampeertoerisme.

Naar aanleiding van het onlangs aangekondigde verdwijnen van camping Mercator heb ik contact opgenomen met de bevoegde gedeputeerde van West-

Vlaanderen. We zullen samen met de kustgemeenten en de bestendige deputatie van West-Vlaanderen aan tafel gaan zitten. Uiteraard is het ruimtelijke aspect niet mijn bevoegdheid. Ik tracht alleen te coördineren en aandacht te vragen voor de diverse actoren. Vooral minister Van Mechelen en de gemeenten en de provincie zullen hier invulling aan moeten geven. Dat zal niet makkelijk zijn. We komen immers nogal snel terecht in een sfeer van planschade wanneer het gaat over herbestemmingen van bepaalde terreinen. Wanneer we ze echter niet in kaart brengen, dan blijven we lijdzaam toezien en zullen er op een bepaald moment bepaalde toeristische mogelijkheden verdwijnen.

De hotelsector aan de kust staat evenzeer onder druk. Telkens wanneer een terrein vrijkomt als mogelijke bestemming voor wonen en horeca, wordt er bijna automatisch gekozen voor het slopen en het heropbouwen in de vorm van een flatgebouw omdat dat meer opbrengsten genereert. We moeten er dan ook over waken dat er voldoende mogelijkheden blijven voor de kampeer- en hotelsector. Zo niet zagen we de tak door van de toeristische welvaart waar we in willen investeren. We moeten dan ook samen onze verantwoordelijkheid nemen.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Er is een aanpak nodig op twee niveaus. Op lange termijn moet het structuurplan worden herzien, maar ook op korte termijn moet er iets gebeuren. We hebben het reeds gehad over camping Mercator in De Haan waar 800 plaatsen verdwijnen. De kampeerders die daar vroeger terecht konden, kunnen nu nergens meer heen. Ik ben het ermee eens dat er vraag en aanbod moet zijn in de toeristische sector, maar we mogen niet uit het oog verliezen dat er blijvend verschillende verblijfsmogelijkheden moeten worden geboden. Een hogere vraag naar appartementen hoeft niet te betekenen dat de andere verblijfsvormen wegvallen. Er is dan ook een leidinggevend optreden nodig. De gemeenten kunnen dit niet zelf regelen.

Tijdens een interpellatie die werd gehouden op 3 april 2003 hebben we dezelfde problematiek reeds aangekaart. Minister Landuyt verklaarde toen: 'De regels voor het stedelijk netwerk aan de kust moeten nog worden geschreven.' Het stedelijk netwerk voor de kust staat los van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en zou een oplossing kunnen bieden. Iemand moet echter het initiatief nemen. Dat initiatief kan niet worden genomen door de gemeenten,

noch door de minister van Toerisme. Ik ben echter al heel verheugd dat u dit als knelpunt voor de toeristische sector wilt beschouwen, want dat is het wel degelijk.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Volgens de informatie waarover ik beschik, heeft het verdwijnen van camping Mercator het verlies van 862 kampeerplaatsen tot gevolg. Daarnaast heeft Nova Park 250 plaatsen verloren, camping Fabiola 122 plaatsen, Tourcamp 400 plaatsen en Boerhof I en II samen 98 plaatsen. In totaal gaan het dus over meer dan 1100 plaatsen.

Daarnaast doet zich ook een evolutie voor in de sector zelf. Zo is er sprake van schaalvergroting en investeringen die heel veel vergen en niet mogelijk zijn op heel kleine campings.

Ik heb tot nu toe niets teruggevonden van de werkgroep die door de vorige Vlaamse Regering zou zijn opgericht. Ook Toerisme Vlaanderen kan me geen antwoord geven. Bovendien beschik ik nog steeds niet over een administratie voor Toerisme.

Tot slot wil ik beklemtonen dat ik meer doe dan dit als een knelpunt signaleren. We maken immers een studie om de ruimtelijke wensen voor het volgende decennium zelf in kaart te brengen. Zo kunnen we ze inbrengen bij de onderhandelingen over het nieuwe ruimtelijke structuurplan. Dat is in het verleden ook gebeurd voor andere sectoren. Het is mijn plicht hier zelf werk van te maken. Dit aspect kan immers best worden geformuleerd vanuit Toerisme en vanuit de sector zelf.

De heer Jan Loones: Die werkgroep werd al meermaals aangekondigd en er is ook naar verwezen door voormalig minister Landuyt, maar ik heb er niets over gevonden. Hij heeft het wel gehad over een staten-generaal van het verblijfstoerisme aan de kust. Ik veronderstel dat dat kabinetsvergaderingen waren met verschillende vertegenwoordigers. Wellicht is de materie achteraf overgeheveld naar Westtoer. De gedeputeerde voor toerisme is dan begonnen met een soort van overleg dat gestrand is op een nota die moest uitmonden in een voorstel van kustactieplan, maar zover is het dus niet gekomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
